XXXII. ÉVFOLYAM, 49. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. DECEMBER 2.

— A főnökség szerződtette, hogy végre kapjanak az emberek néhány kedves szót...

KEDVES LUDAS!

MI BAJ AZ ÉLELMISZERBOLTOKBAN?

NÉHÁNY JELLEGZETESEBB panasszal *dr. Kovács Gyulát*, a Fővárosi Tanács VB kereskedelmi főosztályának vezetőjét kerestük fel.

— Az egyik fő bosszúság: gyakran *versenyt kell futni a nélkülözhetetlen napicikkekért, a kenyérért, a péksüteményért.* Bemegy a boltba a vevő a kora délelőtti órákban: *még* nem érkezett meg az áru. Tegnapi esetleg van még. Amikor a kora esti időszakban jut újra ideje üzletbe menni: *már* elfogyott a friss kenyér, zsemle. Sok helyütt tehát szemfülesen kell „elkapni", ám szinte kiszámíthatatlan, mikor van a „jó kapás" ideje.

— A sütőipar egy-egy gépkocsija 25—30 boltnak szállít, szerződés és a pékség termelése szerint. Ha csak egy járat kiesik, mert megbetegedett a sofőr, elromlott a kocsi, vagy más okból, már rengeteg üzlet nem jut idejében áruhoz. Sok bolt *eleve* nem kapja meg a kora reggeli nyitáskor a kenyeret, péksüteményt, mert a vele szerződött pékség addigra el sem készíti — feleli a főosztályvezető.

A válasz tárgyilagos, tényeken alapuló — és *nem megnyugtató*. Más következtetést nem tudunk levonni belőle, mint azt, hogy — *a versenyfutás marad.*

S marad-e a boltok szinte állandó *zsúfoltsága* is? Az aggasztó *munkaerőhiány* megoldódása, sajnos, nem várható. Az *új boltok* létesítése sem enyhítene a helyzeten?

A FŐOSZTÁLYVEZETŐ SZERINT nem az a fő probléma, hogy kevés a bolt, hanem az, hogy a többségük kicsi. A fővárosnak 3390 élelmiszerüzlete

van, 358 000 négyzetméternyi alapterületen. Alig több, mint 100 négyzetméter tehát egy bolt átlagos alapterülete, de ebben a hatalmas Batthyány téri éppúgy benne van, mint az alig szobanagyságú, egyszemélyes zöldségboltok tömege. Az ötödik ötéves tervben 72 000 négyzetméteren 120 új ABC-üzlet létesül, elsősorban a lakótelepeken, aztán az úgynevezett ellátatlan területeken (azokat nevezik így, ahol 500 méteren belül nincs egyetlen élelmiszerüzlet sem), és a nagyobb közlekedési gócpontokon (metró végállomásoknál például). Az élelmiszer-kereskedelemben ma mintegy 16 ezer eladó dolgozik — legalább 3—4 ezerrel *kevesebb* a minimális szükségletnél. A terv fenti fő elképzelésének megvalósulása tehát valószínűleg nem enyhíti majd a zsúfoltságot.

A mindennapos vásárlónak, kivált az igényesnek, a türelmetlennek s a fanyalgónak a felvágott-pult láttán olyan érzése van, hogy „semmi nincs", mert az a benyomása, hogy *mindig ugyanazt az 5—6 féle cikket látja.* Ugyanakkor mindenki hallja, olvassa tévériportokban, újságcikkekben, hogy a húsipari gyárak 60—70 féle termék készítésével dicsekednek.

— Ennyit egy boltban egyszerre soha nem lehet megtalálni — ismeri el a főosztályvezető —, de a nagyobb pesti élelmiszerboltokban 25—30, a közepesekben 15—20 féle felvágott található. Ennyinek *kell* lennie.

MÁSNAP RAZZIÁT tartottam néhány üzletben. A Rákóczi úti *Uránia* közértben *húsz* különböző cikket találtam a megfelelő pulton. (Nagy üzlet.) A Kristóf téri *Delicatesse* közértben (közepes üzlet) csak *tizenegyfélét* (ebből is kettő azonos volt: turistaszalámi, csak az egyiket a zalai, a másikat a budapesti gyár készítette). A Váci utcai *Csemegében* pedig (nagy üzletként kategorizált) *tizennégy* különböző „vörösáru" vöröslött, a 2—3 különböző szalonna mellett.

A kis választék látszata akkor hát *mégsem csupán kényszerképzet*, sajnos.

Barabás Tamás

KÁLVIN TÉRI RIPORT

Elkészült a nagy mű végre,
S aluljáró helyett kérem,
Sok gyalogos továbbra is
Felül jár a Kálvin téren.

Egyiküktől megkérdeztem:
Mért nem alul tetszik járni?
Ezt felelte: ennek menten
Fel fogom a titkát tárni.

Sok tízezren járnak itt fenn,
A Kálvin tér forgalmában,
És e felső tízezerhez
Húz engem is szívem, lábam.

Hidvéghy Ferenc

HOGYAN NE HIRDESSÜNK PÁLYÁZATOT?

„Egyszerű és nagyszerű. Egyszerűen nagyszerű. Most cseréljen patront! Év végéig sok dobozban nyereményutalvány található!' — hirdették a televízióban, a rádióban, a sajtóban. Ki nem szeret nyerni? A nagy lehetőség országos érdeklődést kavart. Olvasóink leveleiből látjuk, hogy sokasodnak a kérdőjelek a patronos dobozok körül.

Kiderült: bizonytalan a nyerés esélye. Mert amíg régebben fehér vignettával ragasztották le a dobozokat, ma mindegyik n y i t o t t.

A Szénsavtermelő Vállalat szerint: új patronkészítő masinájuk van, amely évente 120 millió patront termel. A régi gép ennek a felét gyártotta. De a gép tudománya is véges. A dobozok ragasztását már nem vállalja. Ezért kerül a fogyasztóhoz a patron — ragasztatlan dobozban.

A pályázaton kétezren nyerhetnének, ha a nyitott dobozokból nem emelhetné ki a nyereményutalványt bárki — mielőtt az a vásárlóhoz kerülne. Így az egész ügy modellje annak, hogyan nem szabad pályázatot hirdetni!

(f. i.)

SZABÁLY ÉS KIVÉTEL

A november 4-i számban egy olvasónak nem tetszett a sütőipari vezérigazgató Földes Györgyhöz intézett válasza. Nekem nagyon nem tetszett Kardos Györgynek, a Magvető igazgatójának magánlevele a hibásan kiadott könyvekről, csakúgy, mint a Hungarhotels osztályvezetőjének szívbemarkoló jegeskávé-nyilatkozata sem. Hiába, a kritika elfogadása még nem általános...

Dr. Laborcz Ákos
1085 Bp., Stáhly u. 1.

Olvasónknak *majdnem* igaza van. Csakugyan, szinte szabály a kritika elés áthárítása. De vannak dicséretes kivételek is. Egy, a lapunkban nemrégiben megjelent panaszra például a *Fővárosi Autótaxi Vállalat* nemcsak részletesen és komolyan válaszolt, a felelősséget senkire sem hárítva át és a hibák kijavítását célzó intézkedéseiről is számot adva, de ráadásul így végezte levelét: „A taxiszolgálat javítása érdekében történt közreműködésükért fogadják őszinte köszönetünket." Ilyen is van és reméljük: nem marad sokáig kivétel.

A GELKÁNÁL, MEGŐRZÉSRE...

Feleslegesen dobtam volna ki az ablakon nyolcezer forintot? Ennyiért vettem ugyanis egy automata mosógépet, amely immár három hónapja (!) van a Gelkánál, úgy látszik, megőrzésre. Főkapcsoló, ékszíj, üstszájtömítő és szimmeringgyűrű kellene a javításához és a soproni Gelka szerviz megrendelte, de hiába. A Hajdúsági Iparművek csak az új mosógépek eladásában érzi magát érdekeltnek, az alkatrészellátásban nem?

Antal József
9400 Sopron, Vöröshadsereg u. 18.

A CÍMZETTEK KÜLÖNBÖZŐKÉPP VÁLASZOLNAK
avagy: A bojler-ügy

Lapunk 33. számában jelent meg **Levélváltás bojlerügyben** című cikkünk. Bírálta a **Hajdúsági Iparműveket**, amely az elromlott — általa gyártott — bojlerekhez nem szállít alkatrészeket.

Először a Hajdúsági Iparművektől kaptunk választ. Lényege: „A tartályhibás forróvíztárolók javításához szükséges alkatrészekkel a Gelkát teljes mértékben ellátjuk." Jóval — három hónappal — később a Gelka írt. Lényege: a HIM által szállított mennyiség nem fedezte a szervizek igényét. Neki — a Gelkának — érdeke a lakosság bojler-javítási igényének maradéktalan teljesítése, de további javítást csak akkor tud vállalni, ha a Hajdúsági Iparművek az ütemes szállítást biztosítja.

Mindkét levél címzettje a Ludas Matyi. Mi azt is mondhatnánk: most már döntsék el egymás közt a felek, elegendő-e a gyári szállítmányok mennyisége, vagy sem? Csak az a baj, hogy amíg eldöntik, változatlanul sok bojler marad javítatlan.

BOT, FÉNYVISSZAVERŐ CÍMKÉVEL

Megrokkantam, s ez adta az ötletet alábbi újítási javaslatomhoz, amellyel fokozhatnánk a mankós-botos emberek védelmét a közúti balesetekkel szemben. Az új botokat, mankókat öntapadó, fényvisszaverő címkékkel kellene felszerelni, hogy a gépkocsivezetők könnyebben és messzebbről is észrevegyék az úttesten (olykor nem is mindig a zebrán) áthaladó mozgáskorlátozottakat. Írtam már erről a Gyógyászati Segédeszközök Gyárának, s néhány, e kérdésben illetékes szervnek, köztük a SZOT-nak. Vagy egyáltalán nem válaszoltak, vagy nem érdemben. Talán a Ludas elolvasása után elfogadják javaslatomat és gyártani kezdik valahol.

Székely Gábor
1024. Bp., Keleti Károly u. 26.

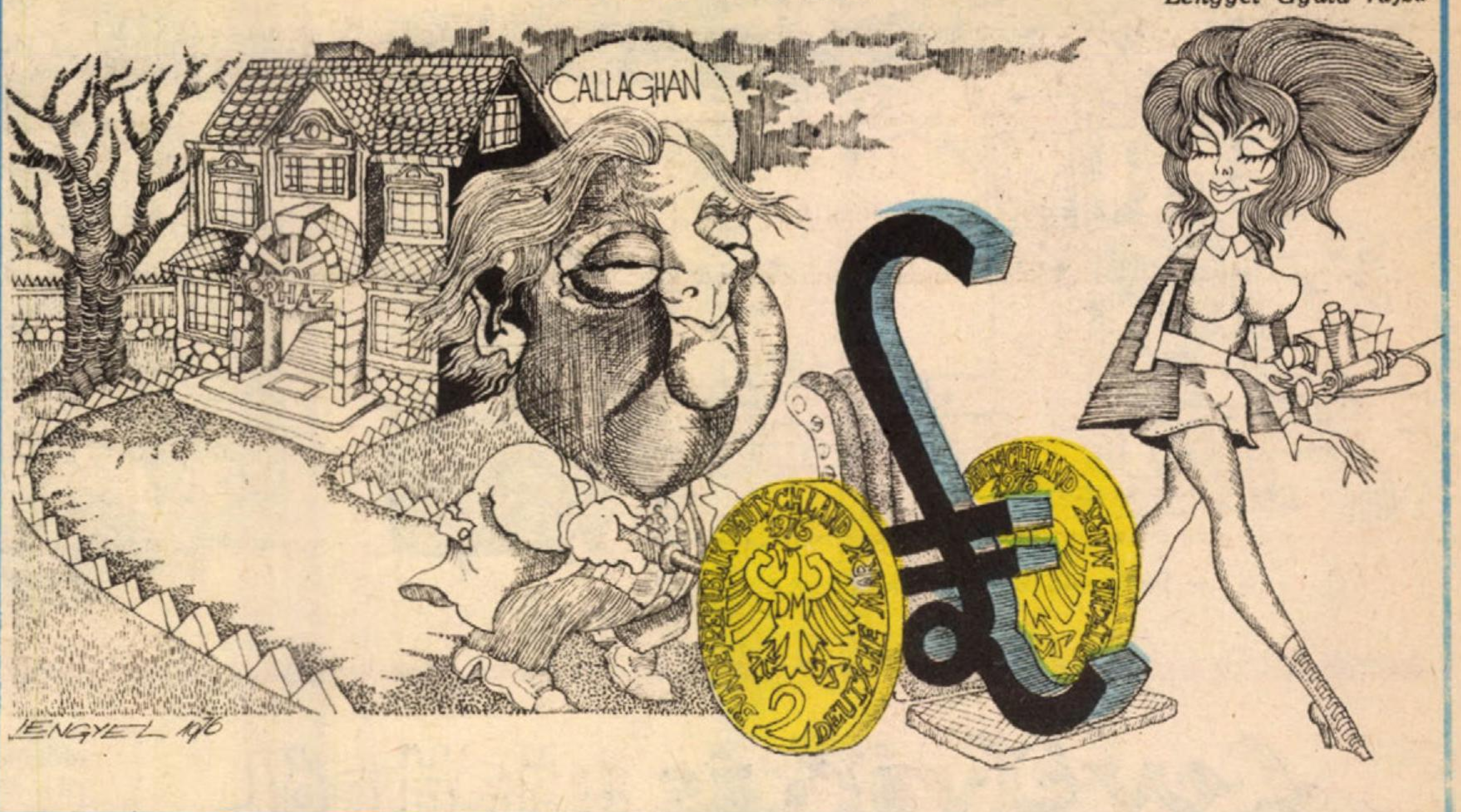
AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LXXXII.

„E kép szabadkézzel készült egészen."
(Madách)

„MÁRKÁS" TOLÓKOCSI

Lengyel Gyula rajza

I.

Vettem a gyereknek egy elemmel működő izét. Két nagy bot-elemmel működik, forog, csattog és fényeket villogtat, zöld lemez jön ki a hasából, tapogat maga körül és visszamegy egy fiókba, miközben a szerkezet másik oldalán megjelenik egy rugó. Vagyis egy nagyon mozgalmas izé, nem csoda, hogy kétszáz forintot kell adni érte.

Otthon beindítom, de csak két percig működik. A zöld lemez beszorul a fiókba, az egész szerkezet egyhelyben kínlódik, rázza a nyavalya, aztán elhallgat. A gyerek csalódottan néz.

— Ennyi volt a játék? — jegyzi meg a feleségem, aki érzéketlen az érdekes izék iránt.

— Most jön csak a játék java — felelem és a gyerekre kacsintok. — Azt játsszuk, hogy én leszek a szerelő és te felhívsz engem és mondod, hogy jöjjek ki, mert elromlott a játékod!

A gyerek lelkesen hozza a játéktelefonját és már hív is:

— Halló! Szerelő?

— Nem, kérem, tévedés, ez a bogárkutató intézet — mondom én a képzelt drót másik feléről —, rossz számot tetszett hívni, tessék újra tárcsázni!

A gyerek fülig benne van a játékban. Ezúttal jó számot hívott.

— Rendben van, kérem — mondom —, csak tessék megkérdezni, hogy mikor mehetek, mikor tartózkodnak otthon?

— Mindjárt megkérdezem! — kiabálja a gyerek és rohan az anyjához. — A szerelő azt kérdezi, hogy mikor vagyunk itthon?

— Én mindig itthon vagyok — közli a feleségem —, csak az apád nincs itthon sosem.

A gyerek rohan vissza a telefonhoz az üzenettel.

— Akkor máris indulok — jelentem be. Azzal kimegyek a szobából és kopogok az ajtón.

— Jó napot kívánok — enged be a gyerek és ragyog a szeme.

— Hát hol az a beteg játék? — kérdem és kézbe veszem az izét. — Kérem, a javítás két forintba fog kerülni.

Fut a gyerek az anyjához, kéri a két forintot a szerelőnek.

— Kész a vacsora! — közli a feleségem, akit nem hatott meg az a ritka csoda, hogy percek alatt itt volt a szerelő.

A gyerek bosszúsan nézi a kezében tartott, nem működő izét és lecsapja az asztalra:

— Anyu elrontotta a játékot! — mondja mérgesen.

Tulajdonképpen igaza van.

II.

A gyerek az írószerbolt előtt közli velem, hogy krétára lenne szüksége. Otthon van egy fekete táblája, krétája meg már régen nincsen hozzá.

Na jó, veszünk három krétát. A krétát egy kis papírba csavarják, ez már a bolt előtt széjjelmegy: az egyik kréta ki is esik belőle, a földre. A gyerek, miközben felveszi, gyorsan egy fehér vonalat húz vele a járdán, aztán a ház falára.

— Tedd a zsebedbe — szólok rá —, nem illik a falra firkálni!

— Apu — mondja a gyerek tíz lépés után —, a kréta kinyílt a zsebemben.

Csakugyan, csupa kréta már a kabátja, sőt, az én kabátom is krétás már, isten tudja, mitől.

— Akkor tartsad a kezedben a krétát — szólok rá —, és ne hadonássz a kezeddel, mert mindent bekrétázol.

Végszóra a gyerek röhögni kezd:

— Apu — mulat —, krétás az orrod!

— Add ide azokat a krétákat — mondom idegesen —, majd én viszem.

— Kettőt odaadok — alkuszik —, egyet hadd vigyek!

— Nézzed, mit csinálsz! — kiabálok rá. Miközben elvettem a két krétát, már a táskám is krétás lett, a gyereknek meg a kabátja, hátul.

— Mindjárt kapsz egy pofont! — kiáltok rá, mert az egy krétáját közben végighúzta egy autón, ahogy a járda szélén álltunk és egy nagy fehér csík maradt utána.

Erőszakkal elveszem tőle a krétáját, a másik kettővel közben összekrétázom a mellettem álló idős asszony kabátját, szerencsére nem veszi észre. A liftben még krétás lesz a liftgomb és a velünk utazó szomszéd farkaskutyája. Beesünk az előszobaajtón, a gyerek rohan a táblájához, miközben bekrétázza a fogason lógó kabátokat. Két pillanat múlva megnyúlt ábrázattal jön ki:

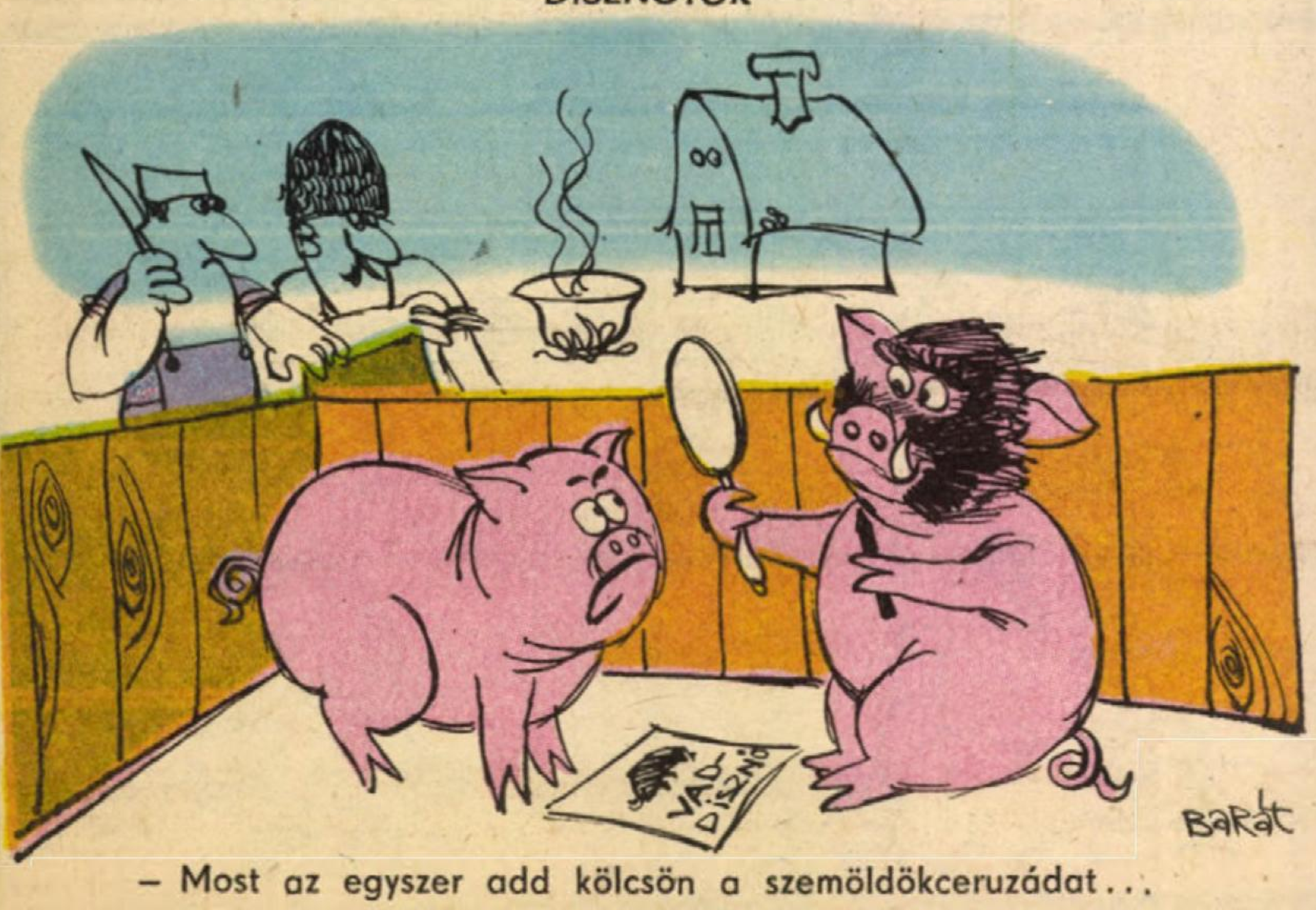
— Apu! — mondja —, nem fog a kréta!

Megyek a fekete táblájához a krétákkal és nyomom a krétát, hogy sír a táblán.

Nyoma sincsen. Csakugyan nem fog.

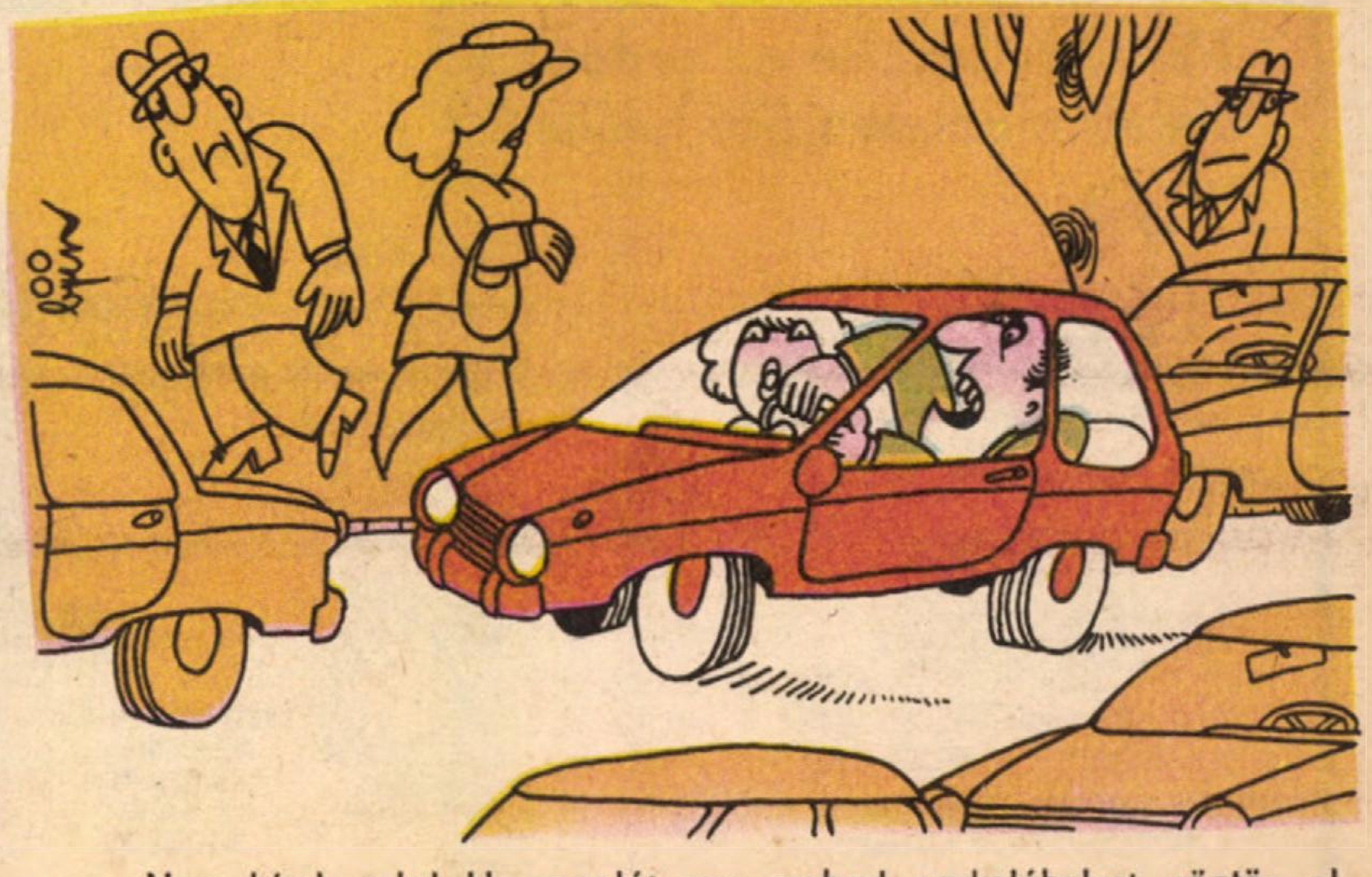
Somogyi Pál

DISZNÓTOR

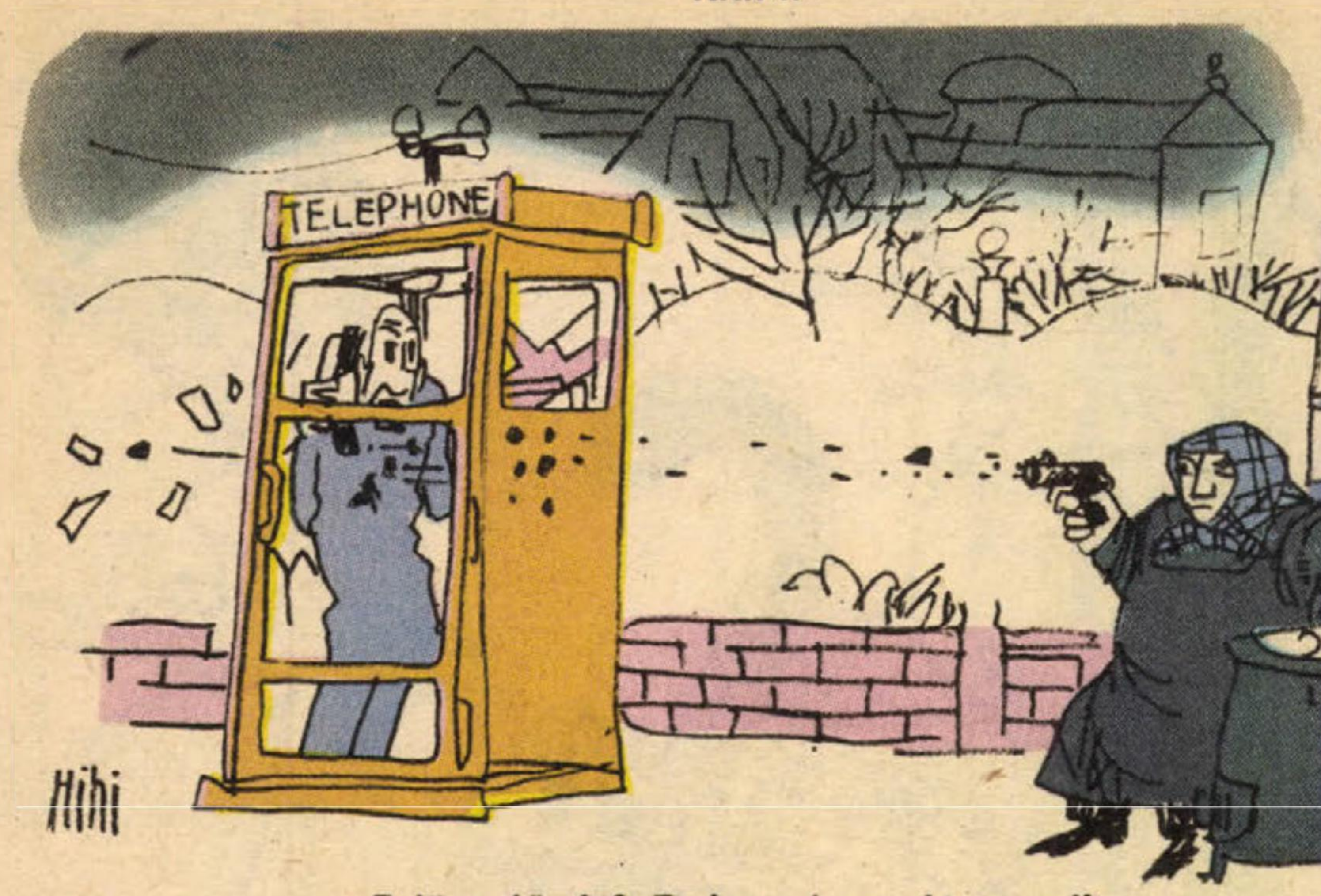
– Most az egyszer add kölcsön a szemöldökceruzádat...

GÉPI REFLEX

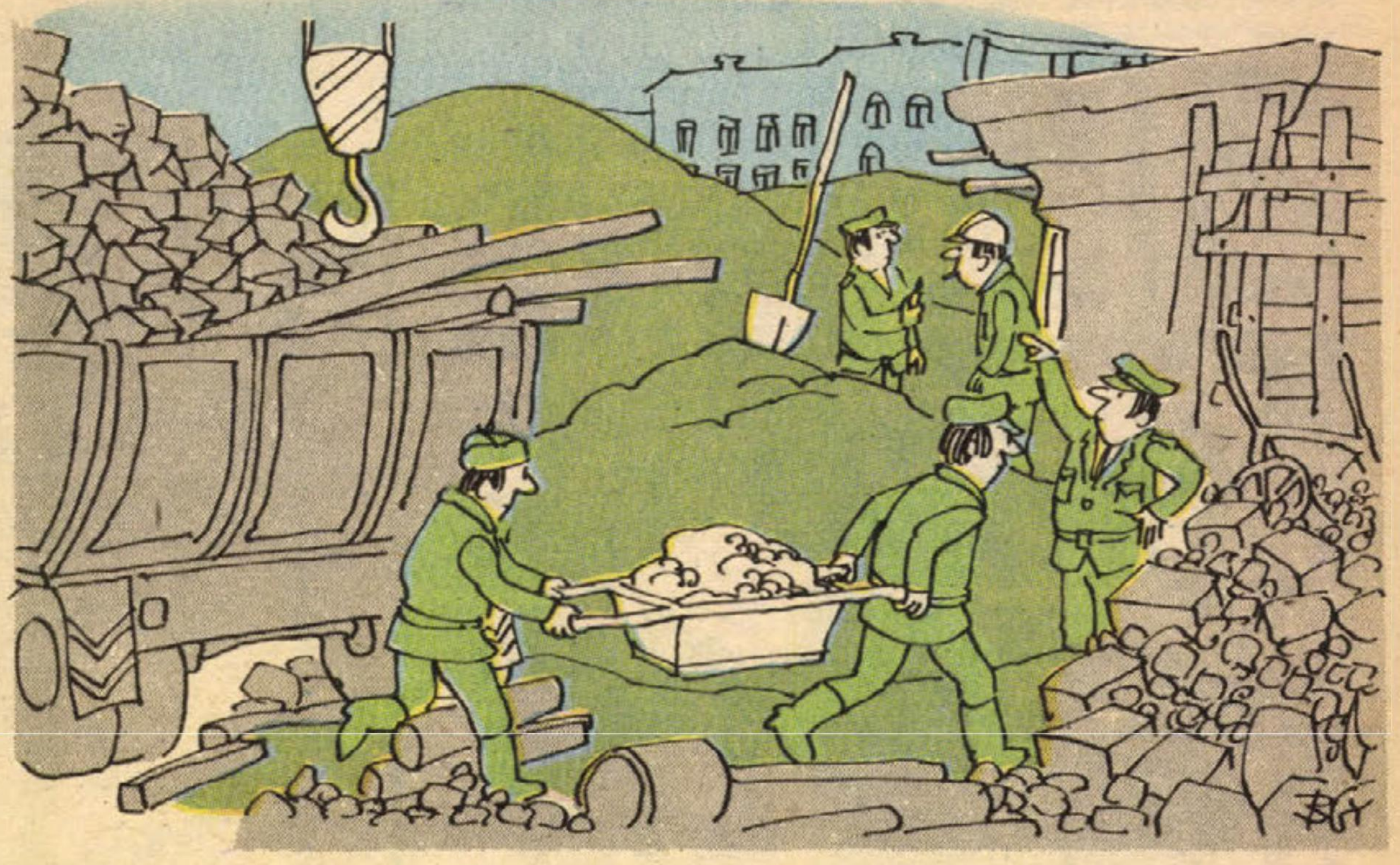
– Nem bírok vele! Ha meglát egy szabad parkolóhelyet, rögtön el akarja foglalni...

KRIMI

– Felügyelő úr? Tudom, hogy ki a gyil...

HADGYAKORLAT

Levélváltás a jattról

Kedves Szerkesztő elvtárs!

Néhány hónapja önkéntelenül kihallgattam egy vállalat anyagbeszerzőjének telefonbeszélgetését. A főnökével közölte, hogy kaphatna olajkályhát, de ehhez 300 forint „jattra" lenne szükség. Ha engedélyezi a kifizetését, minden oké. Megkapta a főnöki hozzájárulást.

Egy ismerősöm azért bosszankodott, mert a fürdőkád beszerzésénél sorozatos kudarcok érték. A szomszédja tájékoztatta: ne csodálkozzék, hogyha nem ismeri a dörgést, nem kap. A szomszéd közbenjárására az ügylet létrejött: az ismerősöm 200 forint felárral megkapta a fürdőkádat.

Egy barátom, a szerény építkezéséhez szükséges horganyozott csövekhez 100 forint csúszópénzért jutott csak hozzá. Miért van „jatt" ellenében olyan árucikk, ami enélkül nem kaphat? Miért nem leplezik le az ilyen elítélendő vámszedést?

Kedves Olvasónk!

A jattot nem teszem idézőjelbe, annyira ismerik a jelentését, és utólagos engedelmével mellőztem levelének indulatosabb kitételeit. Ön úgyis csak a lényegre kér választ. Vagyis arra: miért van, ha nincs, és miért nincs, ha van? Ez tulajdonképpen társasjáték és egyben olyan képlet, amelynek megfejtéséhez *több ismeretlen* hiányzik.

Ismeretlen a jatt létrejöttének a módja, azaz, hogy ki kezdeményezi és hogyan? Ismeretlen a jatt összege, amiről csak ketten tudnak. Az egyik, aki adja, és a másik, aki kapja. Annyira ismeretlen, hogy még egymás előtt is letagadják. De ha netán az, aki adja, felfedné az ügyet és megkérdezné a partnere főnökét, hogy: „Mondja, kartársam, maguknál csak jattért kapható a hiánycikk?", akkor ezt a vádat meg kellene indokolni, be kellene bizonyítani. Erre csak úgy volna lehetősége, hogyha ő, aki adja megnevezné, vagy megmutatná az illetékes főnöknek azt, aki kapja és az illető a jattot elismerné. Ha ennek az egyszerű, képletnek bármelyik tényezője kiesne, sikertelen lenne a leleplezés. Ezzel szemben annak, aki adja, olyan rágalmazási és becsületsértési pert akasztanának a nyakába, hogy örökre elmenne a kedve az árulkodástól.

A bizonyítás ugyanis csak az esetben vezethetne eredményre, hogyha az, aki kapja, talpig becsületes lenne és nem tagadná le a jattot, hanem a százforintosokat bűnjelként és bizonyításképpen letenné az asztalra. Ám, ha ilyen talpig becsületes ember lenne, akkor nem is fogadta volna el a pénzt, és előzőleg sem célzott volna rá! Ezt a lehetőséget tehát elejtem. Maradna az esetleges tanú. De mint ismeretes, sem a jattoláshoz, sem másféle hasonló ügylethez nem hívnak rokont, se lemenőt, se felmenőt, se barátot, se ismerőst. Én magamról tudom, hogy nem szeretünk tanúskodni.

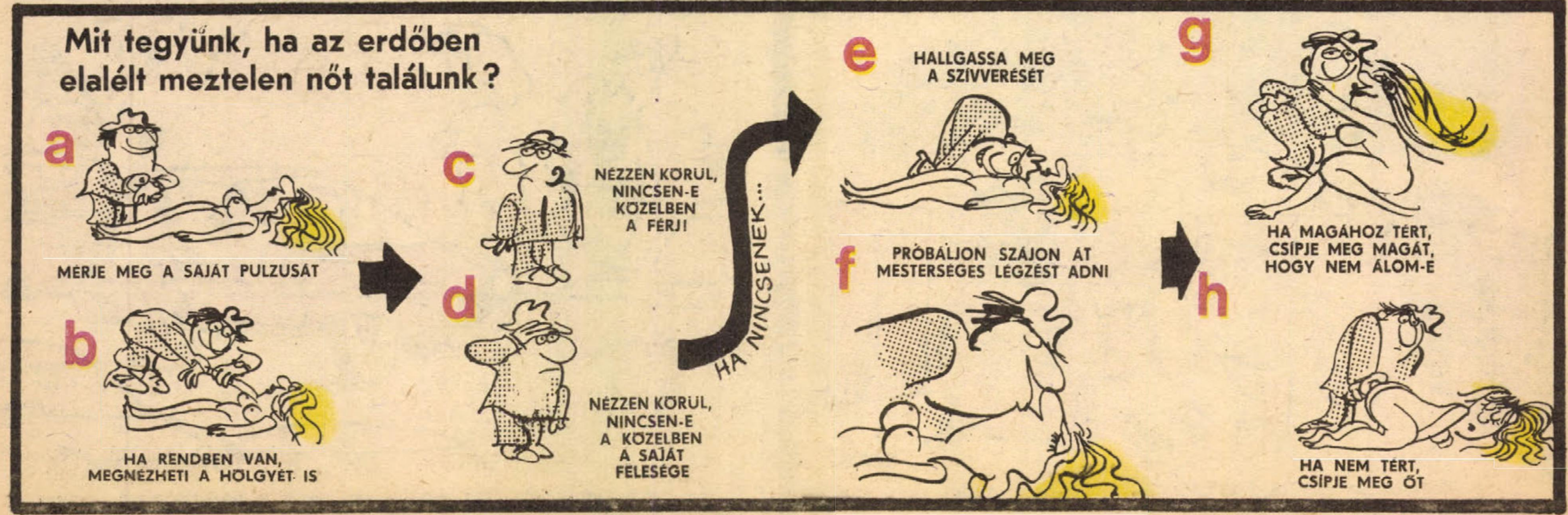
Nemrég például egy üzletben *valamiféle* kicsit vásároltam, mellettem *ugyanabból* valaki egy nagyot vett. A saját fülemmel hallottam, amikor az én eladóm, kiszolgálás közben halkan odaszíszegte a kartársának, aki éppen végzett a vevővel: „Volt jatt?" A kartárs kényszeredetten mosolygott, és a fogai között visszaszíszegte: „Egy nyavalya volt! Hiszen ismered, hogy milyenek ezek!" Ha teszem fel, én megnevezném, hogy hol, mikor és melyik két kartárstól hallottam ezt a diszkrét párbeszédet, vajon hogyan tudnám bizonyítani állításomat, ha a kartársak tagadnának? Még a szakmát sem árulom el: nem szeretném rontani a szakmabeli becsületes többség hírnevét.

Teljesen mindegy, hogy az ön által említett áruk adás-vételénél *most*, ebben a pillanatban, mi a jatthelyzet. Annyi bizonyos, hogy a hiánycikkeknél a jatt, a csúszópénz, a hálapénz gyakran jelen van. Hogy ne legyen, arra volna egy szerintem kitűnő javaslatom: ki kellene szolgálni minden akadékoskodás nélkül a hiánycikkeket is mindaddig, amíg a készlet tart. És ha például az olajkályha, a hazaszállítás után, jól működik: elég meleget ad, nem folyik, nem csöpög, nem kormoz, nem szennyezi a levegőt, akkor a vevő visszamehet a kartárshoz és utólag, hálás köszönettel megszorongathatja a kezét. Mert a hála nemes, emberi érzésétől senkit sem szabad megfosztani.

Földes György

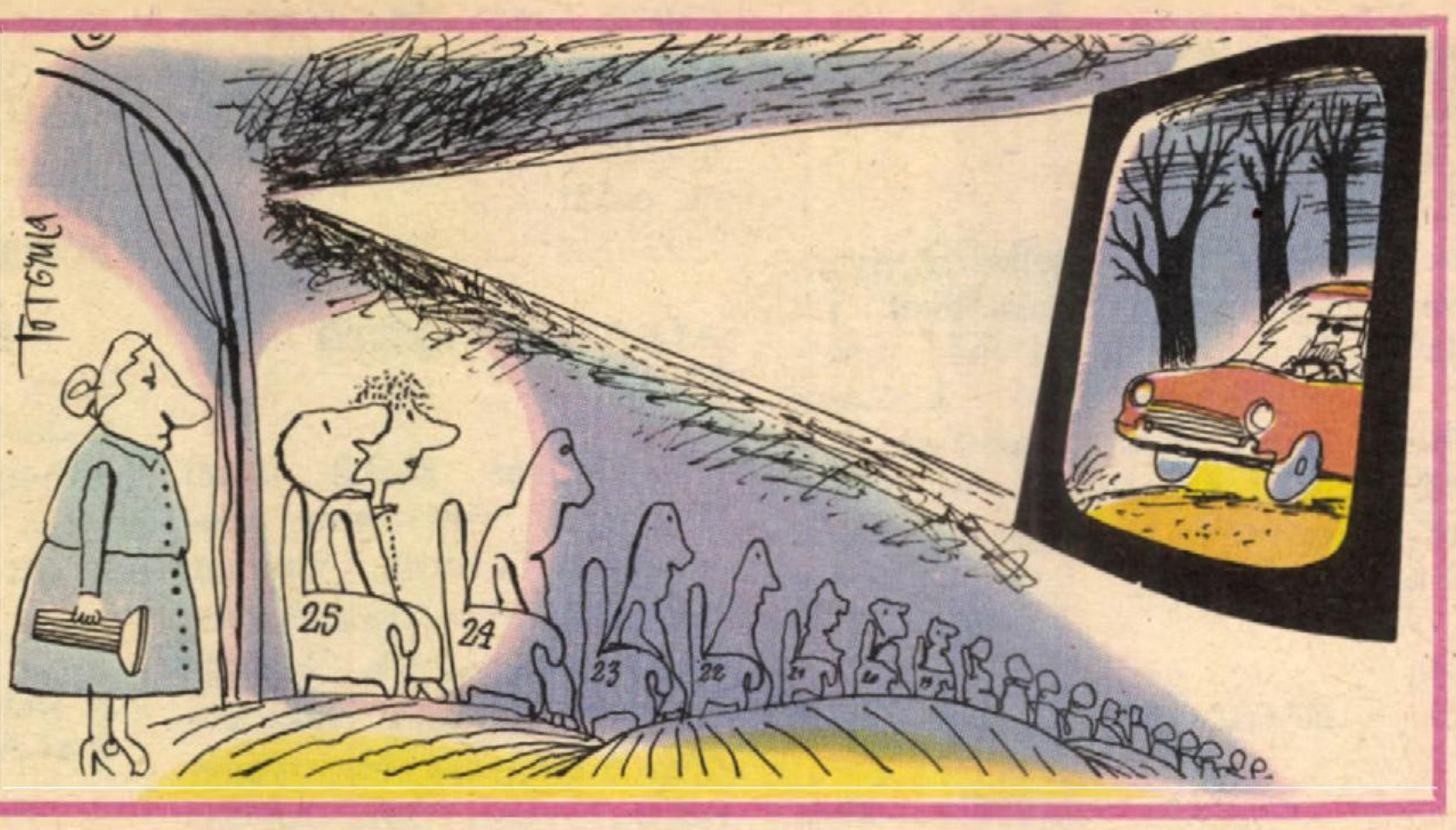
MI Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC RAJZAI

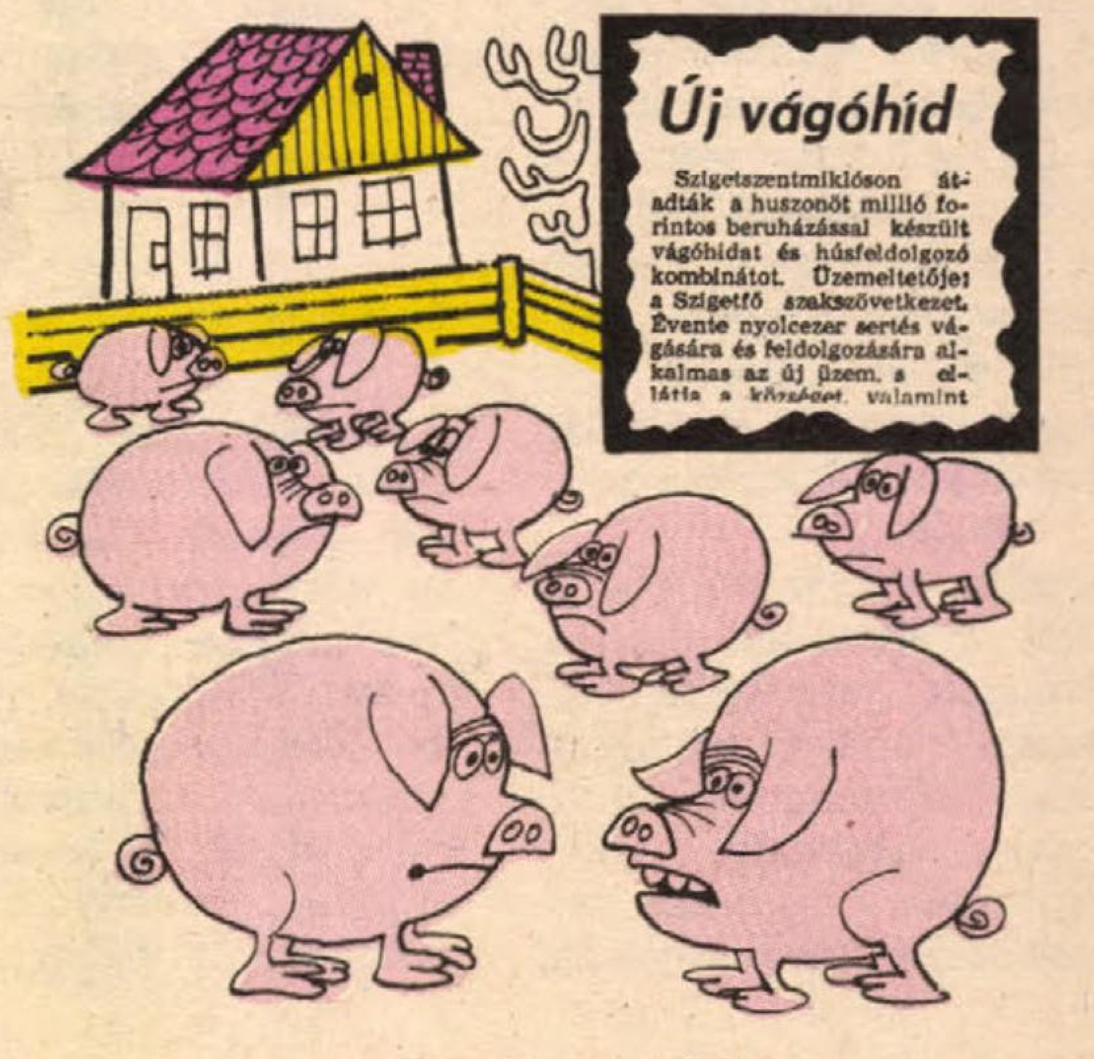
ELHANYAGOLTAK A MOZIK

– Valahogy nem volt ennyire kényelmetlen, amikor tizennyolc évesen ültünk ugyanitt!

A KÖZELLÁTÁS HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– ... és mi a jó hír?

– Józsikám, hozzon egy géppuskát. A kedves vevőnek nem eléggé lyukas az ementáli.

– Biztos, hogy sehol se folyik?

ROZSDÁS

Tágas, nagy rét, körben oszlopokkal. Öt sor csupasz, szigeteletlen huzal az oszlopokon. Villanypásztor. Hogy el ne bitangoljon a jószág, hogy le ne tapossa a környező friss vetést...

A nyáj a rét közepén tolong, szorong, egymást törve, taposva. Csahos puli futkos a nyáj körül, tereli őket középre, mindig középre. Két kör után a kutya elégedetten leül velem szemben, rám függeszti fénylő szemeit. Nem hiába mondják, hogy a puli a legokosabb eb: mennyi értelem csillog a tekintetében. Majdhogy meg nem szólal. Sőt, meg is szólal:

— Keres valakit?

— Nem, csak nézelődöm. És ön... izé... ha meg nem sérteném... — dadogok összevissza. Persze, hogy dadogok, olyan ritkán van alkalmam egy kutyával társalogni, azt sem tudom, hogyan kell ilyenkor viselkedni.

— Szólítson csak Rozsdásnak. Az a nevem.

Gubancos szőre vörhenyes, rozsdaszínű, arról kaphatta a nevét.

— És ön, kedves Rozsdás, mit csinál itt?

A puli megütközik a kérdésen.

— Hát nem látja? Terelek. Vigyázok, hogy együtt maradjon a nyáj, ott középen.

— Nem szeretnék beleavatkozni a dolgába, de ott, középen, jószerint nincs is már fű, csupán csak torzsa, mindent elettek már egymás elől a jószágok. Itt, a kerítés tövében, araszos a fű, selymes és zöld, miért nem engedi, hogy itt legeljenek?

A kutya szemében döbbenet ül.

— Uram, ezekben a drótokban áram van! Mi lesz, ha valamelyik oktalan jószág nekimegy?

— Egy picikét megcsiklandozza a drót, de semmi baja nem esik, hiszen ebben alig van áram. Kipróbálta már?

A kutya megborzong.

— Nem, dehogy, isten őrizz! És ha netán egyszer elromlik a szerkezet? Tudja, a technika olyan megbízhatatlan... Ha mégis valami baja esik az egyik jószágnak? Akkor ki lesz a felelős? Nem lehetünk elég elővigyázatosak... Az óvatosság sohasem árt... Minek kockáztatni?

Ezt a Rozsdást én ismerem valahonnan. Ha hinnék a lélekvándorlásban, megesküdnék rá, hogy ember volt az előző életében, kortársam, kollégám talán, az is lehet, hogy főnököm... Lehet, hogy szerkesztő volt, lehet, hogy lektor, talán főhivatalnok volt valami Főhivatalban, vagy főterelő valamelyik Főhatóságnál.

Rozsdás közben kétszer körbenyargalja a nyájat, mérgesen vakkantgatva.

— Ez most miért kellett? Hiszen nem is mocorogtak...

— Jobb megelőzni a bajt! Higgye el, én csak jót akarok nekik, ott, középen biztonságban vannak, semmi veszély nem érheti őket...

— Annyi rizikót azért igazán vállalhatna, Rozsdás kartárs, hogy a drót közelébe engedje őket, itt ez a harsogó, dús fű, ettől jobban tejelnének...

Rozsdás tekintete elkomorul, kimért, szigorú lesz a hangja.

— Hogy mit lehet, s mit nem, bízza rám. Ehhez a mesterséghez én jobban értek, hiszen már az ezredik ősöm is ezzel foglalatoskodott!

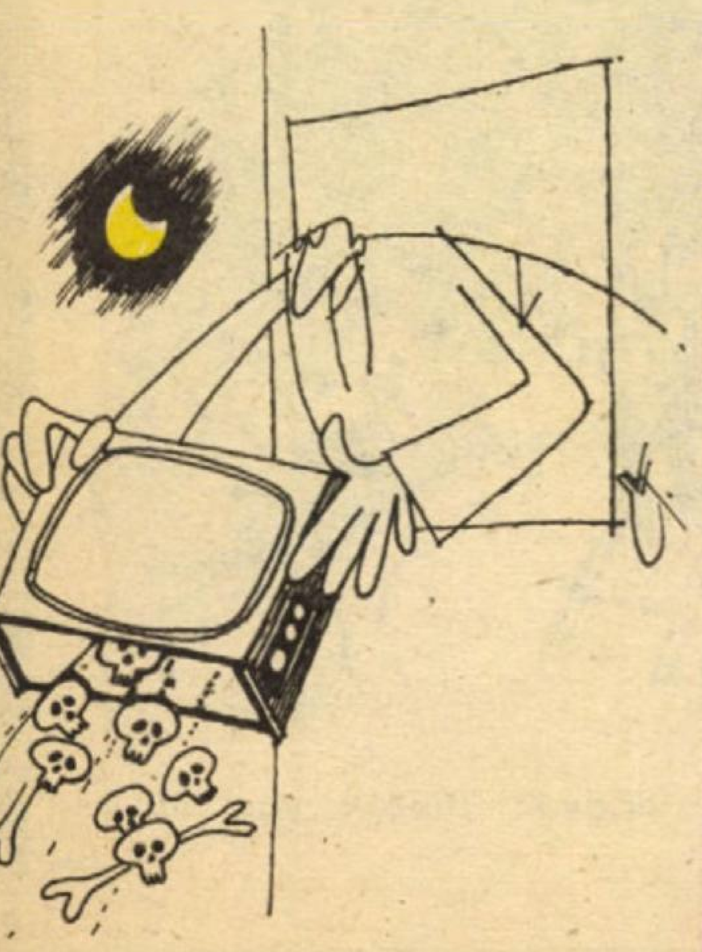
— Igen, csak közben feltalálták a villanyt — mondom epésen.

De hiába mondom, Rozsdás nem hallja, már megint a nyáj körül futkos, dühödten csaholva.

Csak tudnék rájönni, honnan olyan ismerős ez a Rozsdás?! Önök nem tudják véletlenül?

Radványi Barna

TÉVÉKRIMI UTÁN

MODERN ATYAI INTELEM

– Útkereszteződésnél sose ereszd el a hajamat!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Miért vettél a menyasszonyodnak rúzst a születésnapjára?

— Takarékosságból. Ez az egyetlen, amiből valamit én is kapok.

KAKUKK-TOJÁSOK

LELTÁR A FEJBEN

Bevétel: Óvodai versike, számtan, írás, olvasás, fogalmazás, lakóhelyismeret, nyelvtan, irodalom, kémia, fizika, biológia, földrajz, ábrázoló geometria, vezércikk, alcikk, sportoldal, politikai gazdaságtan, filozófia, jog, kollektív szerződés, atomtan, házassági ismeretek, szakácskönyv, sportfogadás, idegen nyelv, életrajzi adatok, hitvesi sirámok, munkatársi panaszok, tudományos ismeretterjesztés, reklám.

Kiadás: Pótvizsga, államvizsga, nyelvvizsga, panasz, felszólalás, veszekedés, vetélkedő, viccmesélés, álomfejtés, lottószámok, tudományos értekezés, gyermeknevelés, alkoholos befolyásoltság, kelekótyaság, levelezés, hivatkozás, telefonbeszélgetés, szókimondás, tanúvallomás, emlékirat-írás.

Hiány: A robbanómotorok működése. Ez egy KRESZ-vizsga előtt input, és azóta se lett output, mégsincs a fejemben.

Vádirat: Valaki ellopta odabent!

VIGASZAG

Tegnap egy tizennyolc éven felüli budai kocsmában átadták Csalán Arankа törzsvendégnek a csúnya magyar beszédért járó kevert blokkot. A rendszeres fővárosi szemetelésért ugyancsak kitüntették Pro Kosz díjjal Én József nagyarányú dohányost megosztva Ránc Hubertné, született Bibe Etelka díjnyertes uszkártenyésztővel. Id. Wertheimzár Dénes házipletyka-terjesztő Csótány Ignác emlékplakettet kapott, a velejáró nyolcszáz forintos rágalmazási perköltséggel.

BIZALOM

Bennem nyugodtan nem bízhatsz drágám, beszélj, mint nő a nővel!

ÍRÓASZTAL

— Asztalinaptáram fényes, csicsás, gótikus szamokkal telített. A hétköznapokat külföldiül írták bele! Az én asztalinaptáramban Ludwigot Besenyő követi, míg nálad e két napon Ugor és Gerzson szerepel! És ezek után még azt várod, hogy holnap fél háromra jegyezzelek benne elő?!

ALBÉRLETVEZETŐ ELŐTT

— Kedves Fiatal Pár! Háziállat, elektromos berendezés, gyerek, vendég, horkolás, főzés, kimaradás, mosás, tüsszentés, barkácsolás, rádiózás, veszekedés, dohányzás és etyepetyézés nálam tilos, különben, remélem, jól kijövünk egymással!

ÉLETHŰ RIPORT

— Szóval az elnök iszik, a főkönyvelő kártyázik, a melléküzemág döglődik...

Riporter: Most tessék azt elmondani Nótacsokor című műsorunkban, hogy milyen nóta járja maguknál, ha a repce kivirágzik! Felvétel indul...

JÓBAN-ROSSZBAN

— Mit gondolsz, fiacskám, tizenhét évi panaszkodás után kinek tűnik fel a helycsere, ha holnap te mész be az én munkahelyemre, én pedig a tiédre?!

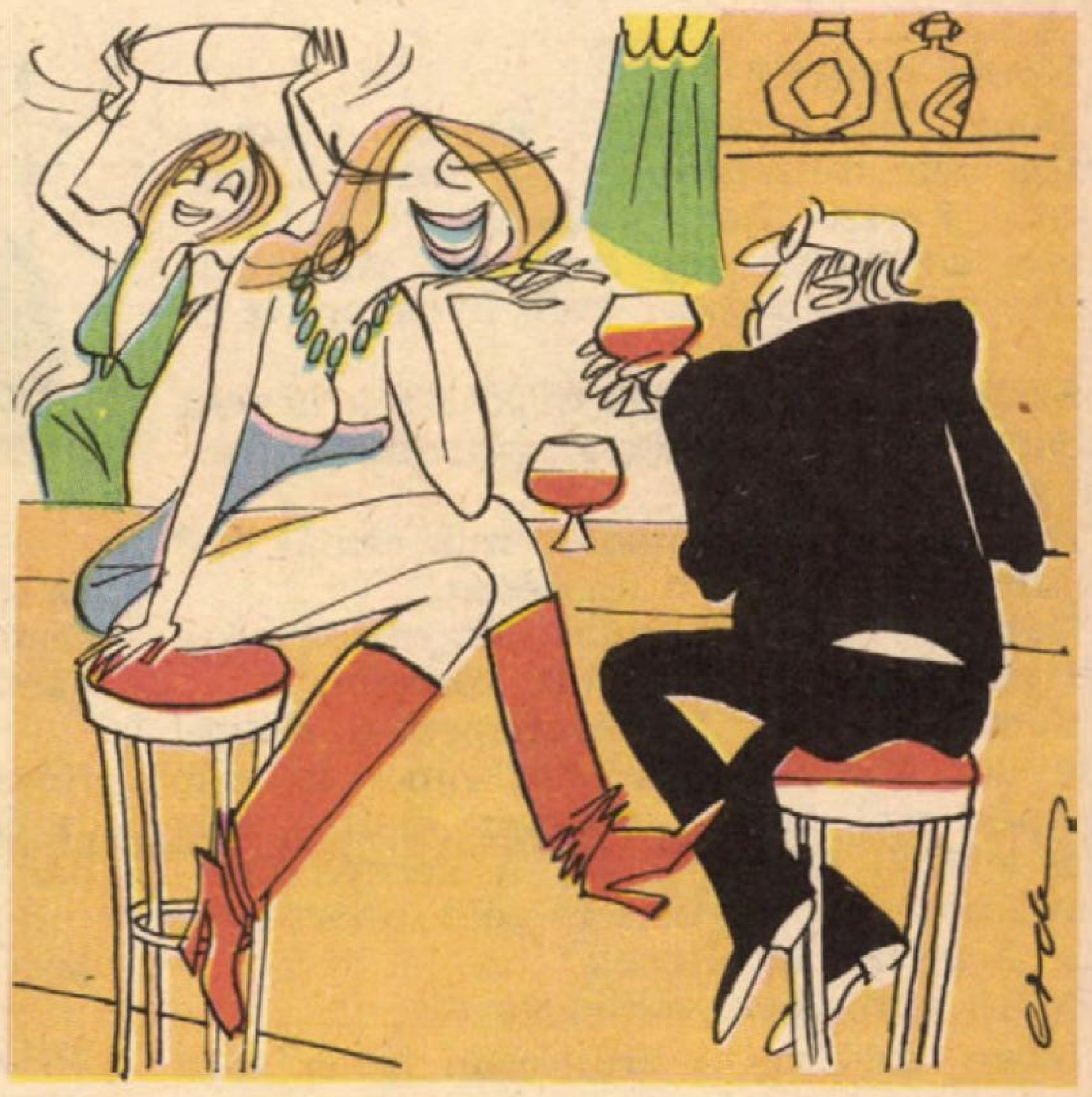
A NŐI FODRÁSZ HÁLÁTLANSÁGA

— Három éve fodrászom öt forint borravaló után kezet csókolt, két éve tízért hamiskásan rámkacsintott, tavaly húszért még köszönt, idén harminc forint dugipénzért már megsértődött. Jövőre muszáj negyven forint borravalót adnom, nehogy sértett állapotában az uborkatejet a ruhámra borítsa!

Tormai László

A KÖZMŰVELŐDÉS ÚTJAI

– Miért, maga azt hitte, hogy nyugdíjas vagyok havi ötszázért?

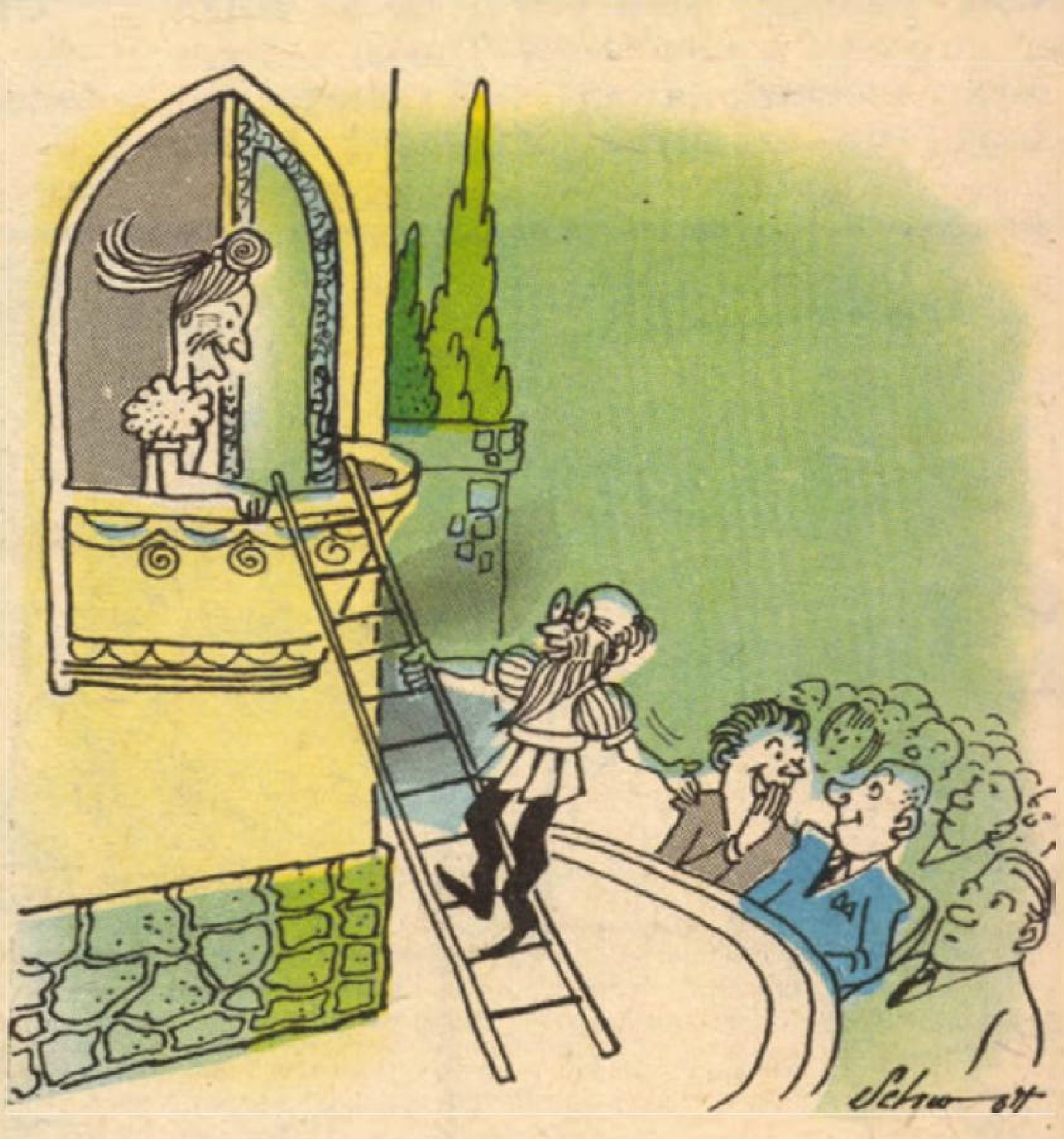
LEHET FOKOZNI

– Hé! Itt az újság, mindenki keresse meg a sajátját!

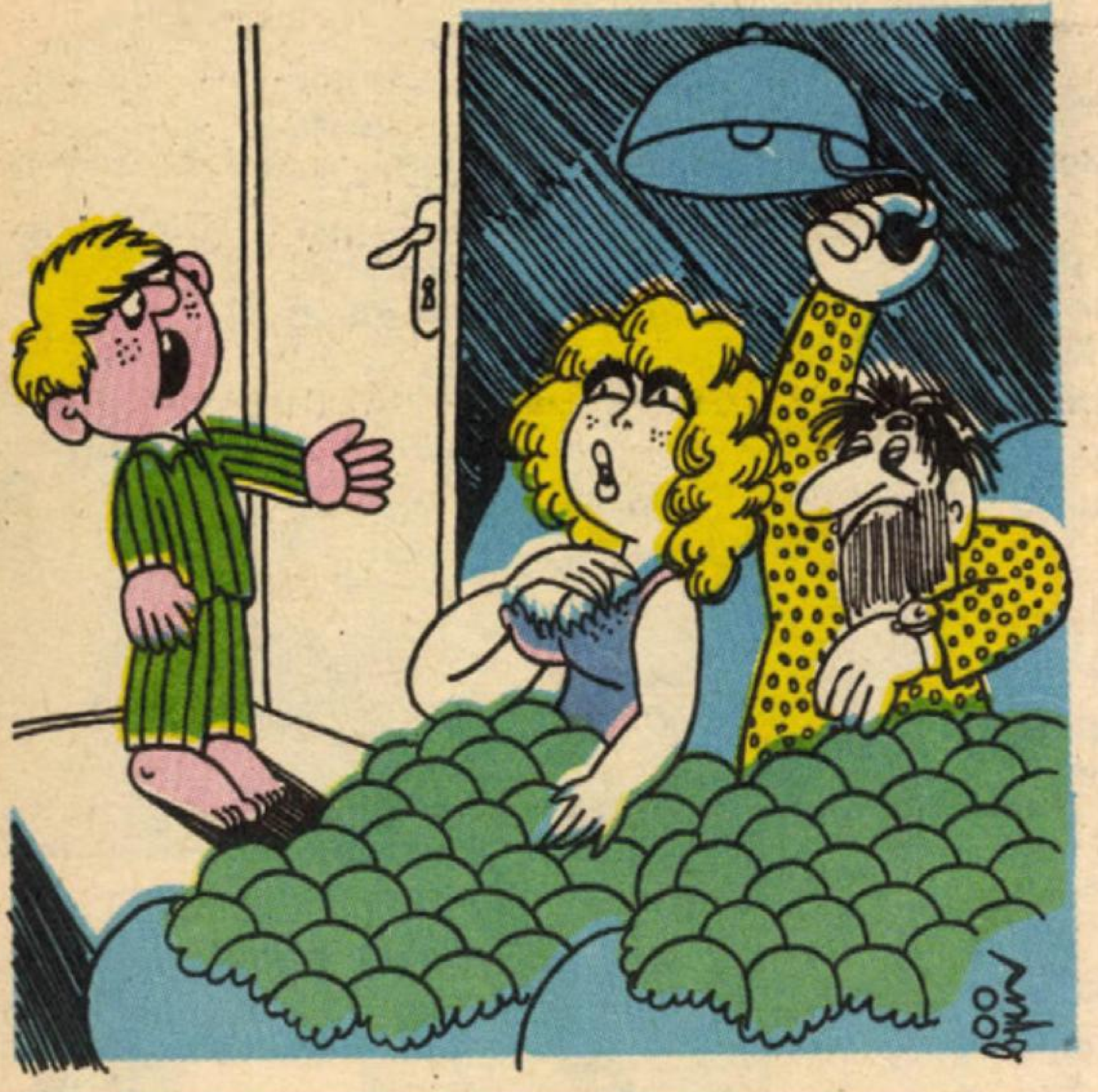

– Le kell bontani. Rontja a városképet.

– Hát hiába, már nagyon régóta van műsoron...

ÉRZÉKENY GYEREK

– Ma még nem kérdeztétek meg, hogyan viselkedtem az iskolában!...

ZUZALÉKOK

OLASZ KÖZÖNY

Merre csörög a dió?
Nem érdekel! Addio!...

PIACI BÖLCSESSÉG

Nincs hatással a világ folyására,
hogyha csökken, vagy nő a tojás ára!

TELEFON, Ó!

Idegünket kábelekkel tele fonja
a belváros valamennyi telefonja...

ÉLVHAJHÁSZ

Magnózott
meg nőzött...

SÍRFELIRAT

Trinitrotoluolt
tilolt...

AGYBAJ

Fejbe gríz...

Szilágyi György

TEREPRENDEZÉS

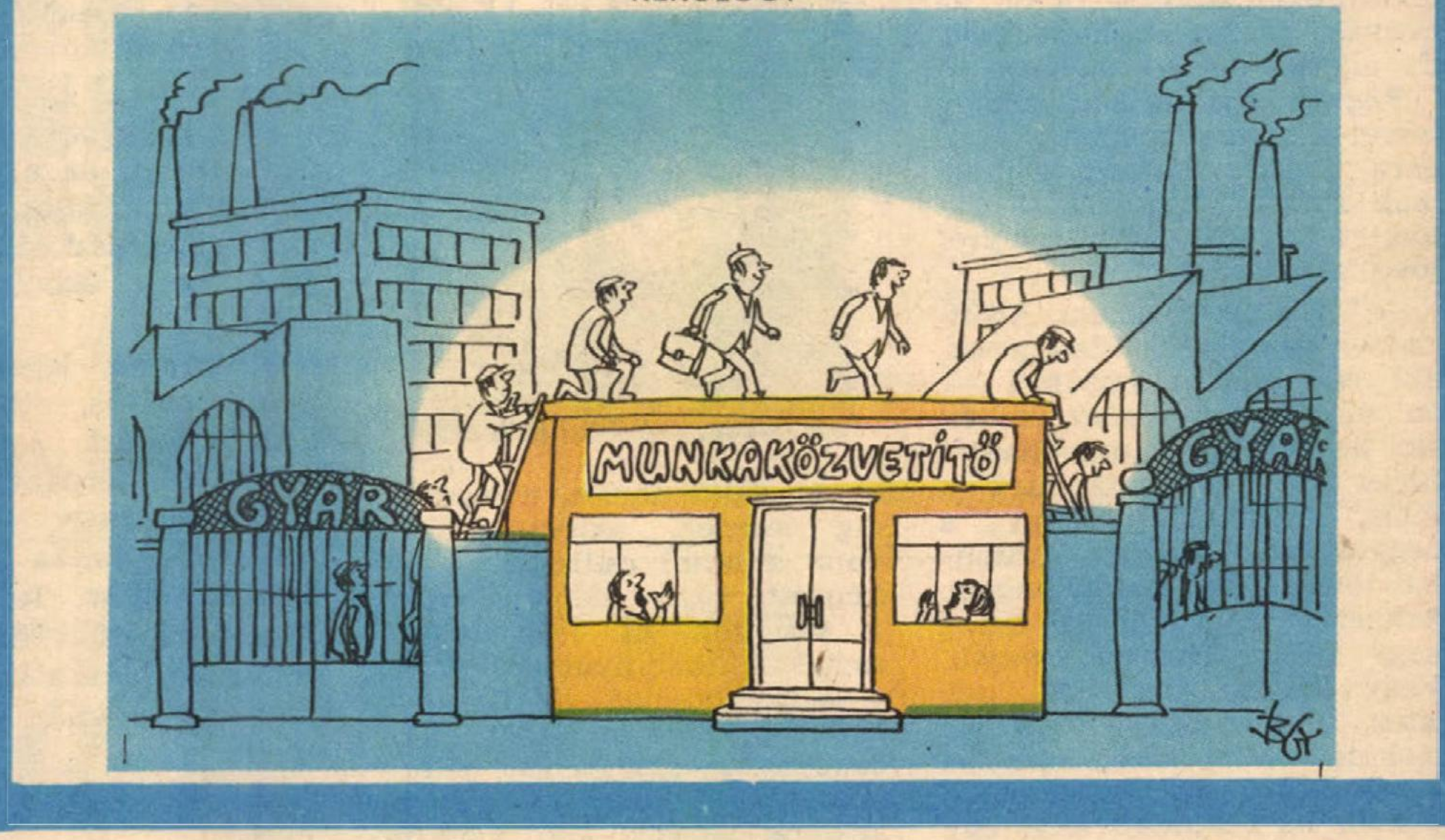

KÖZVÉLEMÉNYKUTATÁS

– Megvan, nővérke! A tömegek kívánságára Celesztinnek nevezzük a kicsikét.

KERÜLŐÚT

SÍRNI KELL

EGY VEZETŐ ÁLLÁSÚ NŐ EMLÉKEZÉSEI

Az igazság az, hogy mi, nők, az élet minden területén hátrányban vagyunk a férfiakkal szemben. A hivatali életben egyenesen lenézett páriák vagyunk. Mert egyenjogúság ide, meg oda, a férfiak fejéből nem lehet kiverni, hogy a vezetéshez a nők nem is konyítanak, mert túlságosan nagy az ő lelkük, és kicsi az ő logikájuk. Azonkívül — így hangzik a férfibeszéd — a nők nem elég erélyesek, a vezetéshez túlságosan szubjektívek, a műszaki kérdésekhez érzéketlenek, a szervezéshez szeszélyesek, a tervezéshez idegesek. Ha mégis akadna nő, akinek képességei felérnek egy férfi kvalitásaival — mondják az erősebb nem képviselői — nos, az ilyen nő azért nem alkalmas, mert szül, szoptat, gyereket nevel, vagy oly egyéb életfunkciót végez, amelytől a férfinép megkíméltetett.

Nos, én elmondom, hogyan szálltam szembe nő létemre a férfiakkal, hogyan gyűrtem le a velem szembeni előítéleteket, lettem úrrá a nehézségeken és ismertettem el alkalmasságomat magasabb vezető tisztségek betöltésére is.

Abból indultam ki: el kell kerülnöm, hogy az ő fegyvereikkel vegyem fel a harcot ellenük. Ez eleve reménytelen lett volna. Hol az a férfi, aki elismeri, hogy egy nő különb nála? Ilyen férfi nincs. Ámde a férfiaknak is megvan a maguk gyöngéje. Ez pedig az, hogy a férfiak nem tudják elviselni a női könnyeket. Nem tudom, észrevették-e már, hogy a legerélyesebb főnök, aki keményen szembeszáll a legrakoncátlanabb, legvadabb 150 kilós segédmunkással, ijedt nyuszi lesz, ha egy kis bőgő gépírónővel találja szemben magát.

Én észrevettem ezt, és elhatároztam: Achilles-

sarkukon sebesítem meg ődölyfösségüket. Erkölcsi gátlásaim nem voltak, a cél szentesíti az eszközt, akármilyen hitványság könnyekkel operálni, az eredmény a fontos.

Be nehéz volt! Ugyanis azt majd elfelejtettem megemlíteni, hogy én nem vagyok sírós nő. Nekem szenvedélyem a munka, a véremet szívesen ontanám a hivatásomért, de a könnyeimet soha. Ha csak nem muszáj.

Hát ezért volt nehéz nekem ez a szerep. Vagy talán éppen ezért volt könnyű? Mondják, ha a színész igazából elbőgi magát a színpadon, senki sem hiszi el neki.

Rendszeresen gyakoroltam, méghozzá tükör előtt. Végre eljött a premier napja. Kis csoportomnak nagyobb hatáskört kértem az igazgatótól. Őkelme ridegen azt felelte, fel se nézve a papírokból, hogy szó se lehet róla. Csakhogy belőlem olyan zokogás tört ki, hogy felkapta a fejét: „No, de kartársnő!" — vigasztalt rémülten. Majd látva, hogy másképp nem hagyom abba, kinevezett osztályvezetővé.

Nem mondok el minden részletet. Csak még talán annyit, hogy amikor a minisztériumban nem akartak megadni valami engedélyt az építkezéshez (ekkor már főosztályvezetővé ríttam fel magam), engem küldtek oda, hogy intézzem el az ügyet. Mi tagadás, alaposan felkészültem a tárgyalásra. Glicerinnel a szememben, kellő csuklási gyakorlatok után, olyan kétségbeesett vonyítást rendeztem, hogy ahány szakember volt, az mind összevissza futkosott. Az egyik hozta a vizes borogatást, a másik az idegcsillapítót, a harmadik konyakot öntött a számba, hogy magamhoz térjek.

Óvatosan kinyitottam a szemem, és láttam a sok férfit, amint halálraváltan merednek rám. Ekkor letöröltem könnyeimet, és szenvtelen hangon felsorakoztattam műszaki és gazdasági érveimet: „A vonatkozó beruházás indokoltságát a következő gazdasági számításokkal támasztom alá..."

És akkor már mosolyogtam. Mosolyogtam, mert tudtam, hogy győztem. És mosolyogtam, hogy megnyugtassam a sok buta, érzelgős férfit, hogy ijedtükben ne sírják el magukat.

Egy bájos, ám határozott fellépésű hölgy elmondása alapján feljegyezte:

Novobáczky Sándor

PLATÓN

Olyan szép minden, hogy szinte fáj.

Itt van ni, olvasom, hogy Pireuszban visszatették a helyére Platón fáját, amelyet egy autóbusz döntött ki a nyáron. Komolyan mondom, beleborzongok. Ott áll ugye az a fa, vénségesen, mégis hatalmasan, ezredéves bölcsességeket sugdos a pireuszi szélnek, a pireuszi tengernek, a pireuszi verebeknek.

A cserfes kételkedők, a betonfejű blazírtok nem érdekelnek. Mi az, hogy honnét tudják, hogy éppen Platóné volt az a fa? Ostoba okvetetlenkedés. A tudomány százszorta nehezebb titkokat is megfejt. Egyébként — úgy tudom — az oldalában ma is olvasható az ógörög bevésés: „Itt voltam. Időszámításunk előtt 395-ben. Platón." Valamivel lejjebb meg: „Arisztotelész hülye!" Gondolom, ez perdöntő.

És gyönyörű, hogy ma is él az a fa.

Ez aztán akár jelképnek is tekinthető. Amíg a fa él, az eszmék se hullanak le róla. És eljőnek az ég madarai...

Rögtön át is szaladok a nagy hírrel a szomszédomhoz. Vizsgára készül, harmadik hete csak Platónt hallok át a falon, s olykor némi mélyről jövő átkozódást.

— Te ismersz engem, Aranka — mondja a feleségének, aki rég elment hazulról —, én vagyok az utolsó ember, aki az általános műveltséget fúrja. De bocsásson meg a világ, miért kell nekem a negyvenéves fejemet Platónnal tömni? Te ismersz engem, Aranka, eszem ágában sincs, hogy filozófusnak menjek. Vagy filológusnak. Ne adj isten, teológusnak. Kizárólag szakmai céllal iratkoztam be a levelezőre, de törpepapagáj legyek, ha Platóntól akár egy tizedmásodperccel is gyorsabban úsznak majd a versenyzőim. Jól mondom, Aranka? Na, mi lesz azzal a borogatással a fejemre?

Természetesen nincs igaza.

Mert halad a világ, és közel az idő, amikor a hatéves békaversenyzők is megkövetelik az edzőtől a széles körű tájékoztatást. Ha a napi nyolc óra úszás, három óra torna és két óra súlyemelés mellé nem kapják meg a szokott Platón-adagjukat, arcuk fakó lesz, szemük riadt, és tollazatuk fénytelen.

Előfordulhat, hogy az ötvenedik kilométer leúszása után az óvodás korú sportember hirtelen megunja az egészet. Úgy dönt, hogy a könnyebb utat választja, és inkább el-

megy gályarabnak, mert mindig lesznek, akiket jobban vonz a talmi csillogás. A jól képzett edző akkor lehajol a víz fölé, és csak ennyit mond a kis nyúlszívűjének:

— Ne felejtsd el, Bubuka, hogy az idea minden létező ősképe, a sajátképen létező abszolút valóság, míg az érzékeink körébe eső konkrét létezők ennek csupán halvány másai.

— Mindjárt más — mondja erre a srác. — Hát ide a bökőt, ha ez nem ment ki teljesen a fejemből.

Visszabújik a klóros víz halvány másába, őrült iramban tempózni kezd, és a grízpapit is a medencébe kéri.

Aztán eljutnak az olimpiai döntőig is, mert Platónnal ez smafu. A srác sápadt, a körmét rágja, ami könnyelműség, mert addigra a doppingvizsgálat azt is rég ki tudja mutatni.

— Mester — vacogja —, nem látok az idegességtől.

És az edző most is kapásból lövi az egyetlen lehetséges mondatot:

— Nyugi, Bubus, csak arra gondolj, hogy az idea a logika szempontjából az általános fogalommal azonos, s a konkrét létezőkből elvont közös vonások határozzák meg.

A srác szeme csillogni kezd, leharapja a rajtkövet, és úgy megveri a legerősebb ellenfelét, mint szódás a lovát.

De ha az úszók netán újra betliznének is, a magyar edzők okvetlenül felállnak a dobogó tetejére. Platónból. A nyakukba akasztják a konkrét aranyérmekből elvont közös vonásokat.

Hát gyönyörű dolog, hogy újra ott áll az a fa Pireuszban. Platón fája. Gyökerei a múltba kapaszkodnak, ágai a jövő azúr égboltját verdesik...

Gondoltam, legott átügetek a szomszédba, ott is elmondom mindezt. Aztán a küszöbön megtorpantam. Eszembe jutott, hogy — magasságos ég — hátha csak sajtóhiba az egész. Talán nem is Platón fájáról van szó. Hanem egy platánfáról.

Az egész világ rajtam röhögne.

Ahogy odaállok. Az ideálokkal.

Peterdi Pál

ELBESZÉLGETTEK

Tessék, szaktárs, jöjjön, foglaljon helyet. Szivar? Cigaretta? Valami üdítő? Nem? De azt megengedi, hogy én rágyújtsak? És most beszélgessünk. Ne legyen tekintettel arra, hogy én az igazgatója vagyok. Beszéljen bátran. Ebben a szobában lehet panaszkodni, felháborodni. Szeretem, ha nem kerülő úton értesülök arról, hogy mi van lent a műhelyben. Magától a dolgozótól akarom hallani a problémákat. Tehát rajta, halljuk a panaszokat! És ne higgye azt, hogy egy vezetőnek fenékig tejfel az élete! Néha olyan letolást kapok a minisztériumtól, hogy csak úgy szédelgek. Meg amúgy is szédelgek. Nem tud ajánlani valami jó gyógyszert? Boldog ember! Csak magára kell nézni. Egészséges, mint a makk. Család, gyerekek? Ne is válaszoljon, a szeméből kiolvasom, hogy jól vannak. Még agglegény? Bravó, gratulálok! Tudja, mennyi gondtól szabadult meg? Az én feleségem nem ért meg engem. Ha munkahelyi gondjaimról beszélek, csak legyint, hagyjál békén, már a könyökömön jönnek ki ezek a dolgok! A gyerekeimet ne is említsük. Nem tudom eldönteni, melyikkel van több baj, a lányommal, vagy a fiammal. Állandó vitáink vannak a főmérnökkel is. Mindent jobban akar tudni, mint én, pedig én már harminc éve vagyok a szakmában, ő pedig csak huszonnyolc éve! Azt hiszi, nem viselt meg, amikor a múlt héten minőségi problémák miatt külföldi partnereink visszaküldték az egész szállítmányt?! Maguk már rég hazamentek, mikor én műszak után még itt ülök az irodámban és szüntelenül töröm a fejem, hogy lenne jobb, mit kéne másképp csinálni, de a minisztérium se méltányol, most, amikor kitüntetések voltak az iparágban, azt hiszi, eszükbe jutottam? És a tervezőirodával sem boldogulok, és... Bocsásson meg, szaktárs, de öt perc múlva kezdődik egy tárgyalásom... Megmondtam, hogy ebben az igazgatói irodában bátran lehet panaszkodni... Örülök, hogy elbeszélgethettünk... És máskor is, ha valami problémája van, szaktársam, csak jöjjön nyugodtan!...

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Mitől sós a tenger vize? — kérdezi a tanító egy fiúcskától a földrajzórán.

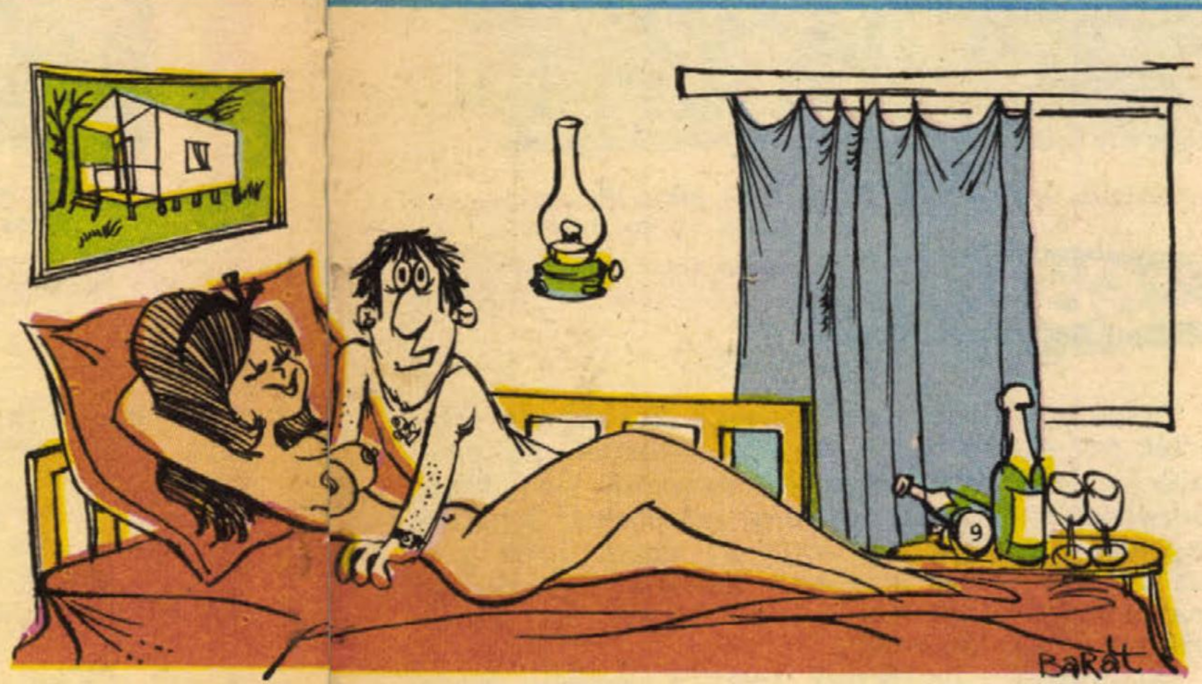
— A sós heringektől! — hangzik nyomban a magabiztos válasz.

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MILYEN IGAZSÁGRA JÖTTEK RÁ?

Barát József:

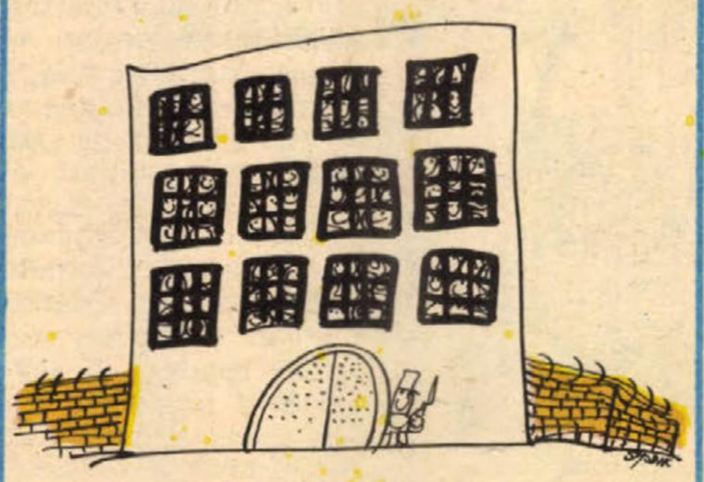
– Nincs okozat, ok nélkül.

Erdei Sándor:

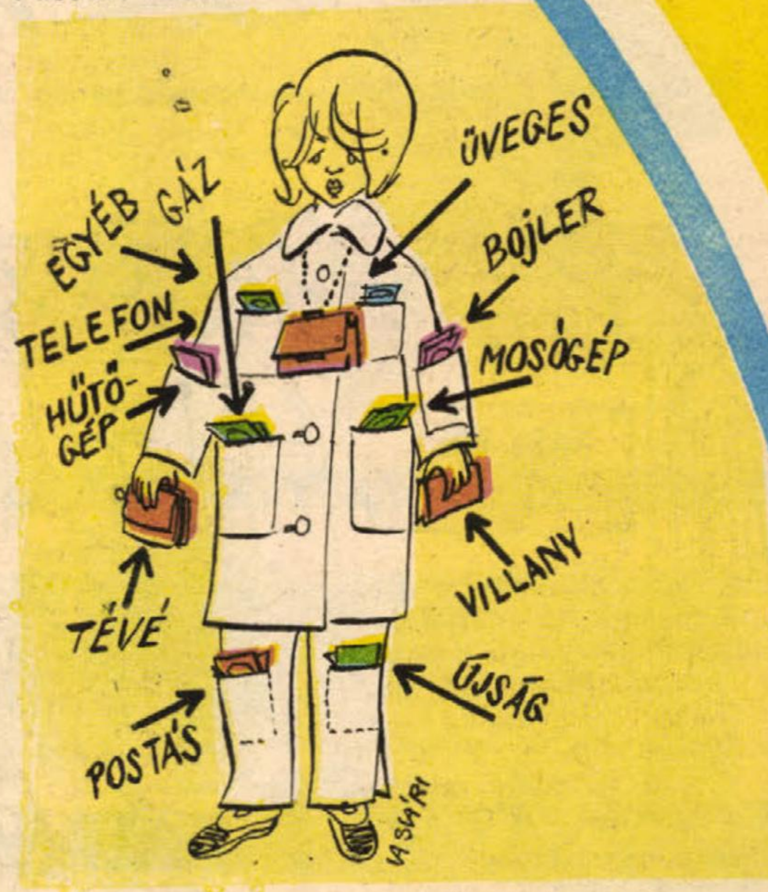
– Nem mind arany, ami fénylik.

Sajdik Ferenc:

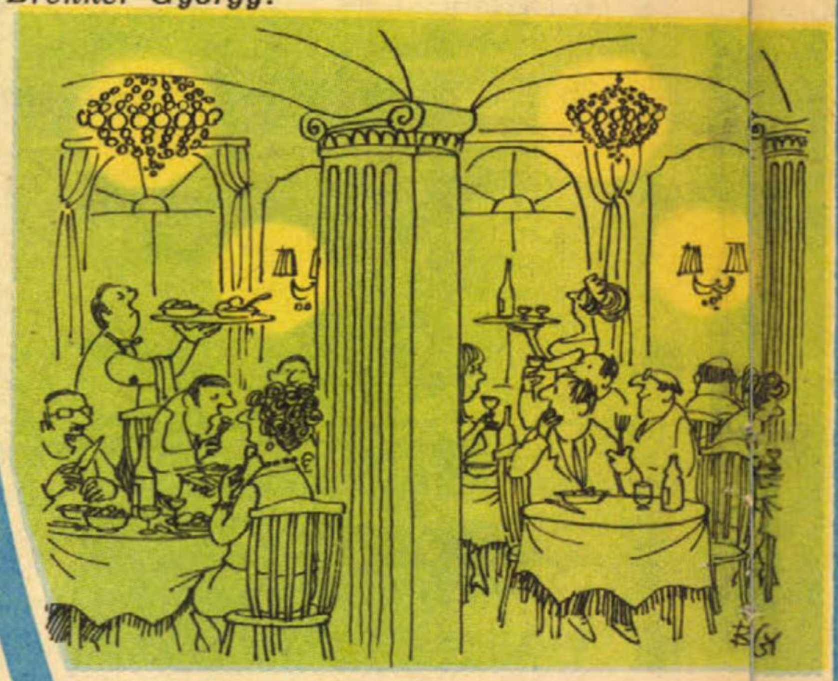
– Sok rossz ember kis helyen is elfér.

Vasvári Anna:

– Borravalóban is rend a lelke mindennek.

Brenner György:

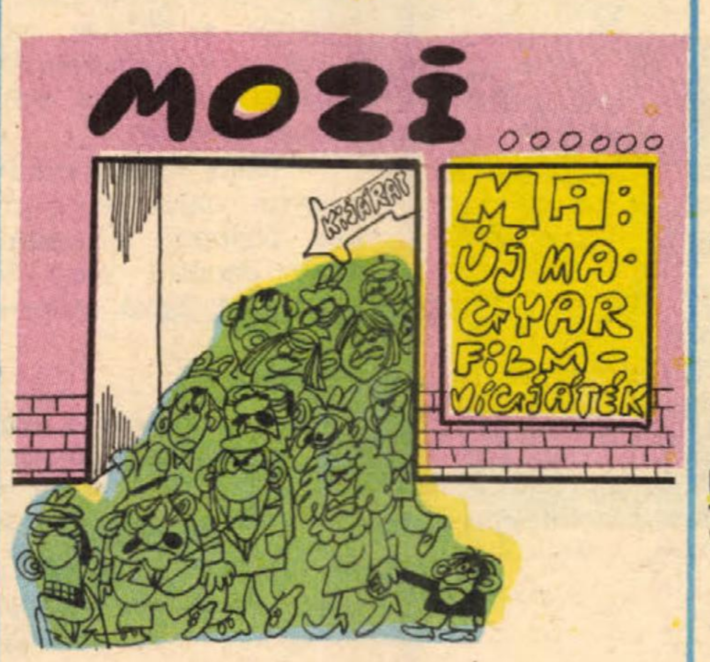
– Aki nem dolgozik, az is eszik.

Dallos Jenő:

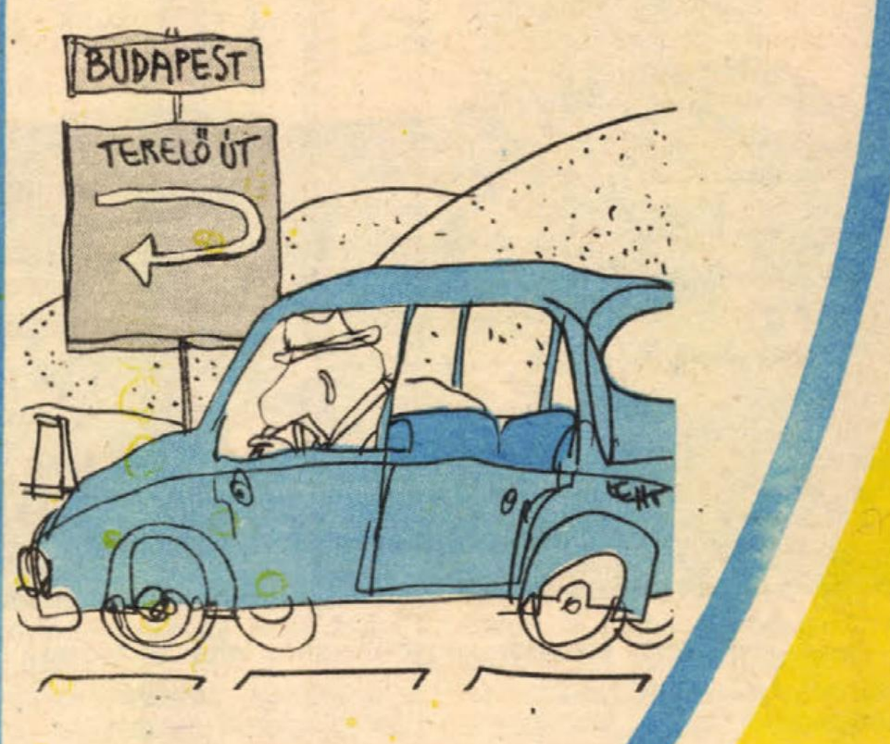
– Csak úgy elrohan mellettem az élet...

Fülöp György:

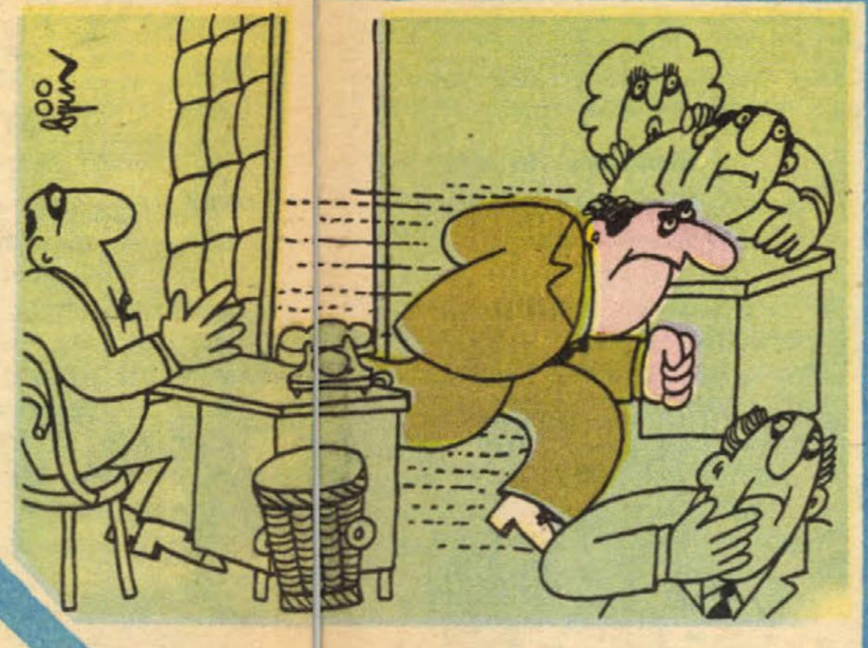
– Ne nevess korán!

Lehoczki István:

– Minden út Rómába vezet.

Balázs-Piri Balázs:

– Ha alacsonyan száll a főnök, vihar lesz...

Hegedűs István:

– A lejtőn is meg lehet állni.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Tavaly már megmondtam önnek, hogy egy korty alkoholt sem szabad innia — dorgálja betegét az orvos —, miért kérdezi most megint ugyanazt?

— Gondoltam, doktor úr, hogy azóta esetleg fejlődött valamit az orvostudomány...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— A feleségem sajnos nem akar főzni, azért vagyok kénytelen ide járni — panaszkodik asztalszomszédjának az egyik férfi a vendéglőben.

— Maga boldog ember, barátom. Az én feleségem ugyanis akar főzni, azért vagyok kénytelen ide járni...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

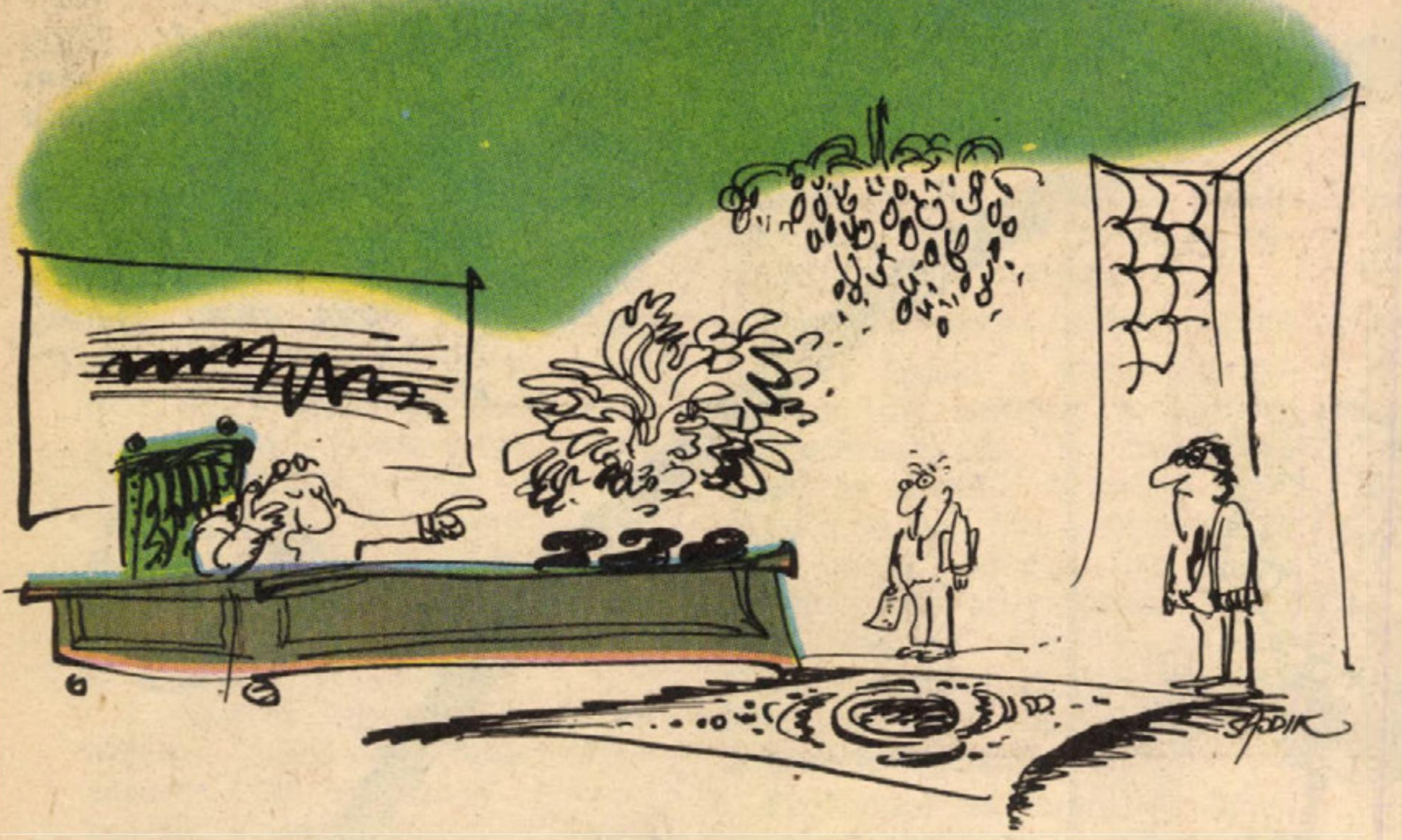
Beszélgetés közben az újságíró fölteszi a kérdést a rendkívül csinos, fiatal színésznőnek:

— Szereti Shakespeare-t?

A művésznő meghökken, aztán pironkodva tiltakozik:

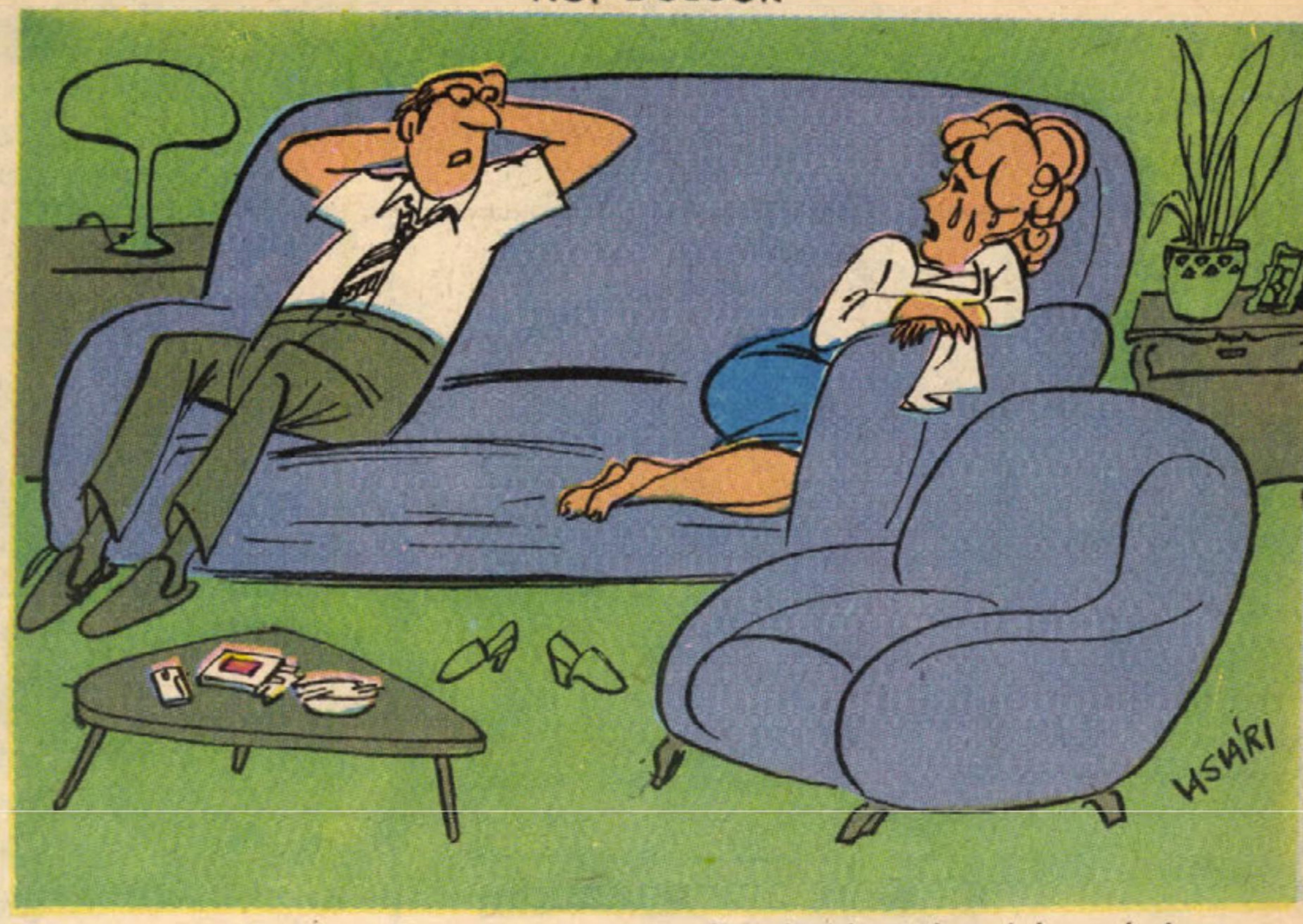
— Ó, nem, nem, dehogy is, hova gondol?! Nagyon kérem, inkább csak úgy írja, hogy évek óta jó barátok vagyunk!

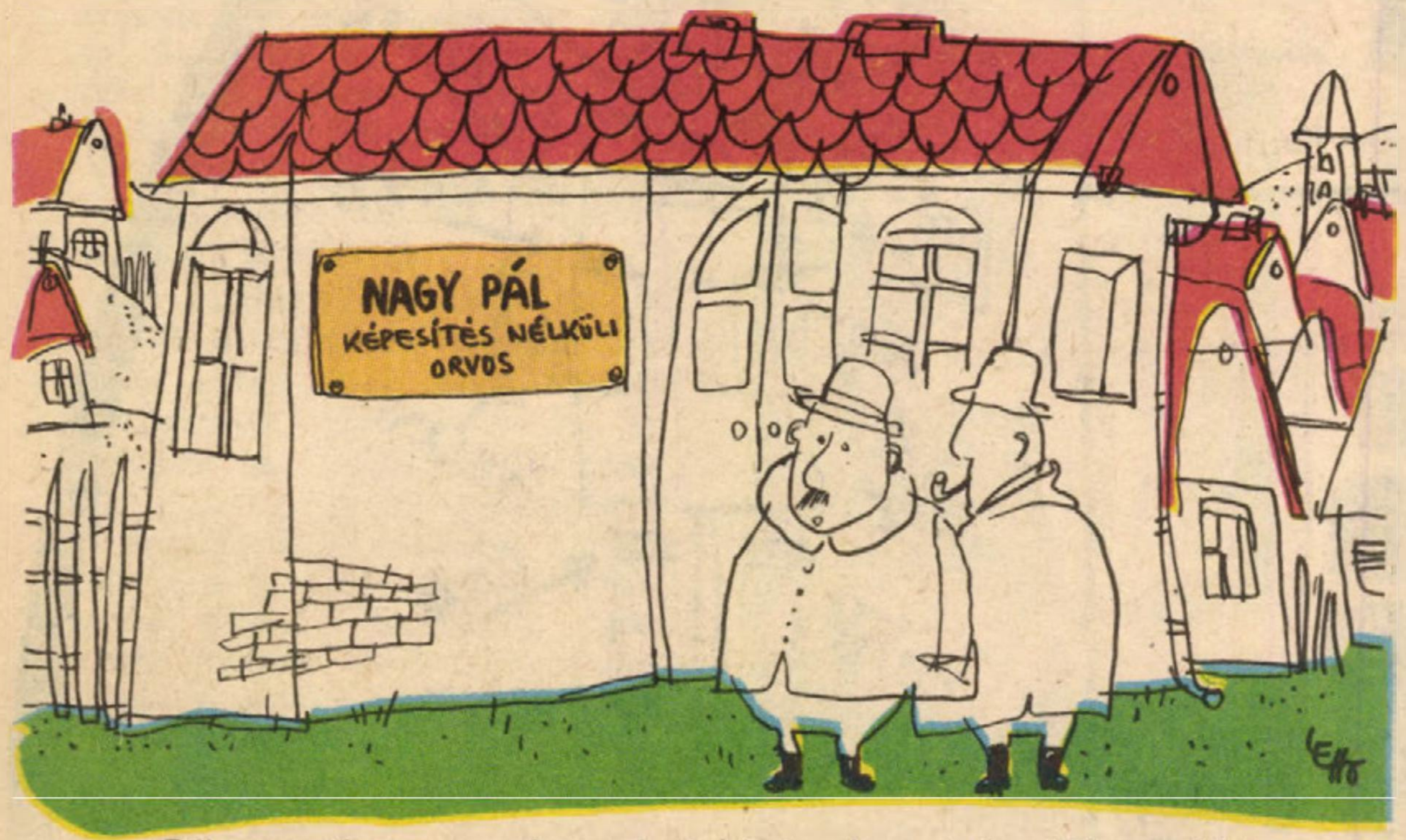

– Kovács kartárs, ordítozzon vele hat-hét percig, mert én most nem érek rá.

NŐI DOLGOK

– Tévedsz! Ez egy nagyon szép, boldogtalan házasság!

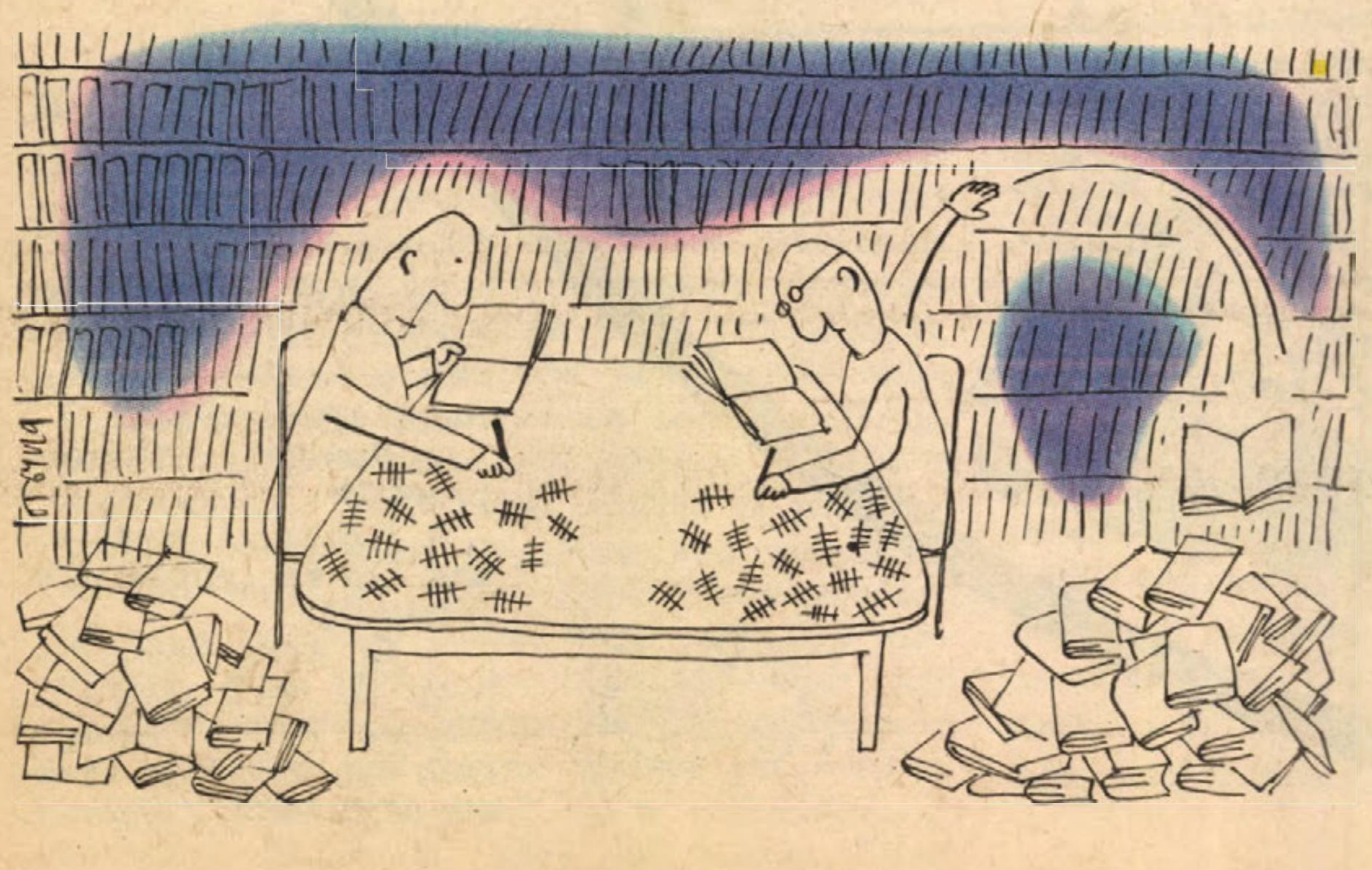
– Pillanatnyilag nem kapunk jobbat, de minden támogatást megadunk neki, hogy elvégezze az egyetemet.

KIRÁNDULÁS

– Azért kíváncsi vagyok, van-e élet a Marson...?

GYORSOLVASÁS A DIVAT

ZSÖLLYE

Mádi Szabó Gábort jótékony célú szavalóestre kérték fel. A művész készséggel vállalta a fellépést, noha az elég fáradságosnak ígérkezett, ugyanis aznap este a Vígszínházban is játszott és előadás után kellett a szavalóestre mennie. A műsort az egyik peremkerületi kultúrházban tartották, vagy tizenöt kilométernyire a városközponttól. Mádit a színházi előadás után már autóval várta a lelkes rendező és így időben megérkezett az estre. A nagy sikerű szereplés végén Mádi magára kapta a kabátját és sietni akart haza, ugyanis másnap hajnalban filmfelvétele volt. Távozásának csupán egy apró akadálya támadt. Gépkocsi sehol nem akadt a közelben! A rendező nem győzött mentegetőzni:

— Jaj, drága művész úr, úgy restelljük... de csak egy kocsink van és az éppen az előbb vitte haza az est fővédnökét!...

Mádi kesernyés mosollyal meghajolt.

— Nem tesz semmit! Máskor is nagyon szívesen eljövök magukhoz fellépni. Csupán azt kérem, hogy ezentúl még fellépés előtt küldjenek haza autón!...

*

Zenthe Ferenc a napokban megjelent a Nagyvásárcsarnokban. Az árusok mint régi ismerőst üdvözölték, hiszen Zenthe már több alkalommal segített itt feleségének a bevásárlásnál. Ez egyszer azonban egyedül jött, kezében egy nagy szatyorral. Egyenesen odalépett az egyik zöldségeshez és rátette kalapját a káposztahalomra. A zöldséges néni elcsodálkozott:

— Miért teszi a művész úr a káposztára a kalapját?

Zenthe komolyan felelte:

— A feleségem meghagyta, hogy akkorát hozzak, mint a fejem!

*

A Vidám Színpad új darabjának a próbájára beállított egyik lapunk munkatársa. A váratlan vendég nem éppen jókor jött, mert a legelső „öltözéses" próbára készültek a szereplők, ahol is még elég sok a zűr és bizonytalanság. Ilyenkor bizony nem nagyon örülnek annak, ha egy újságíró téved a nézőtérre, de persze ezt közölni az illetővel nem nagyon ildomos. Az újságíró úgy látszik, megérezte a művészek feszült és ideges hangulatát és talán ezért, talán pusztа udvariasságból odasúgta Várady György főrendezőnek:

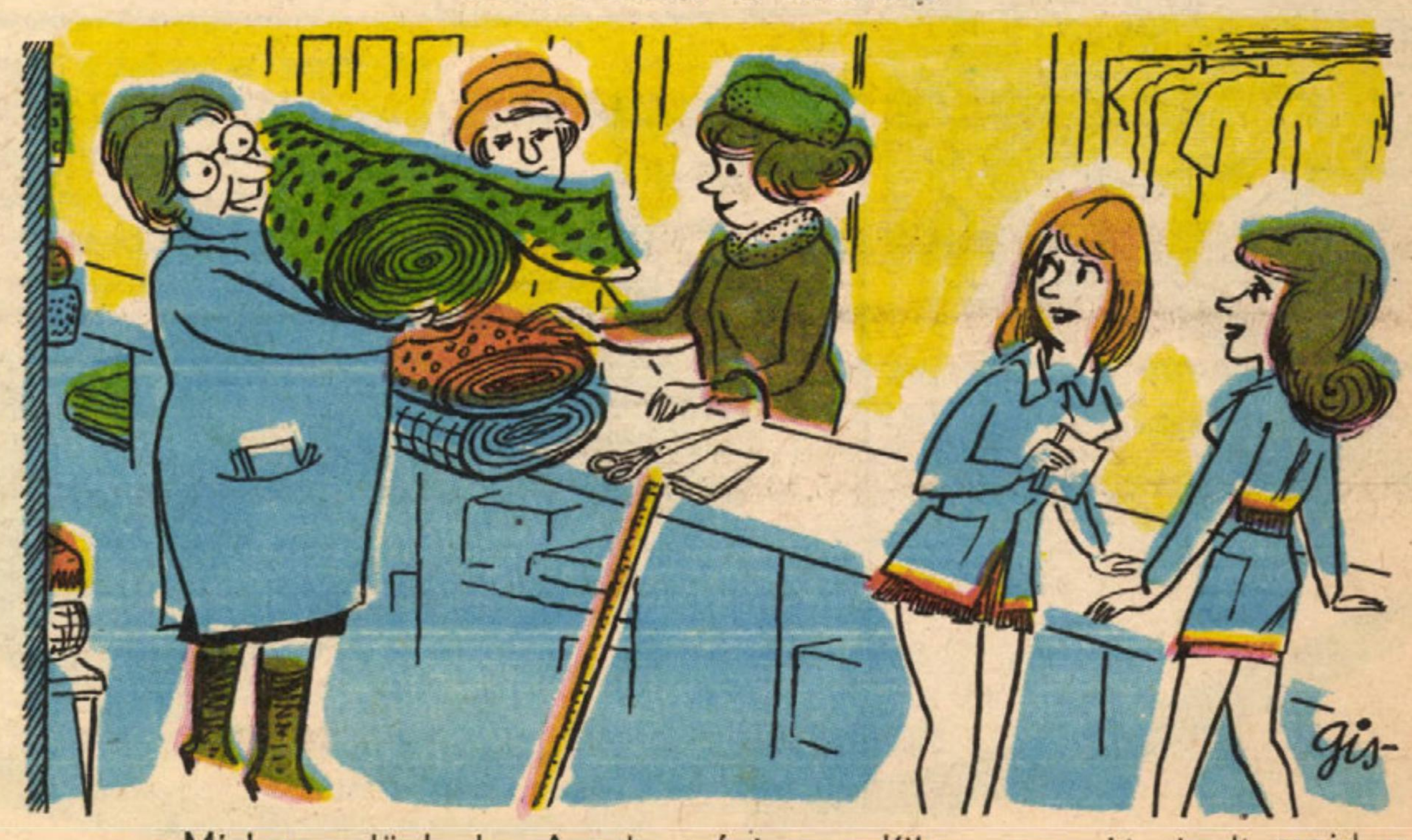
— Csak addig maradok, amíg szívesen láttok!...

Várady kedvesen legyintett:

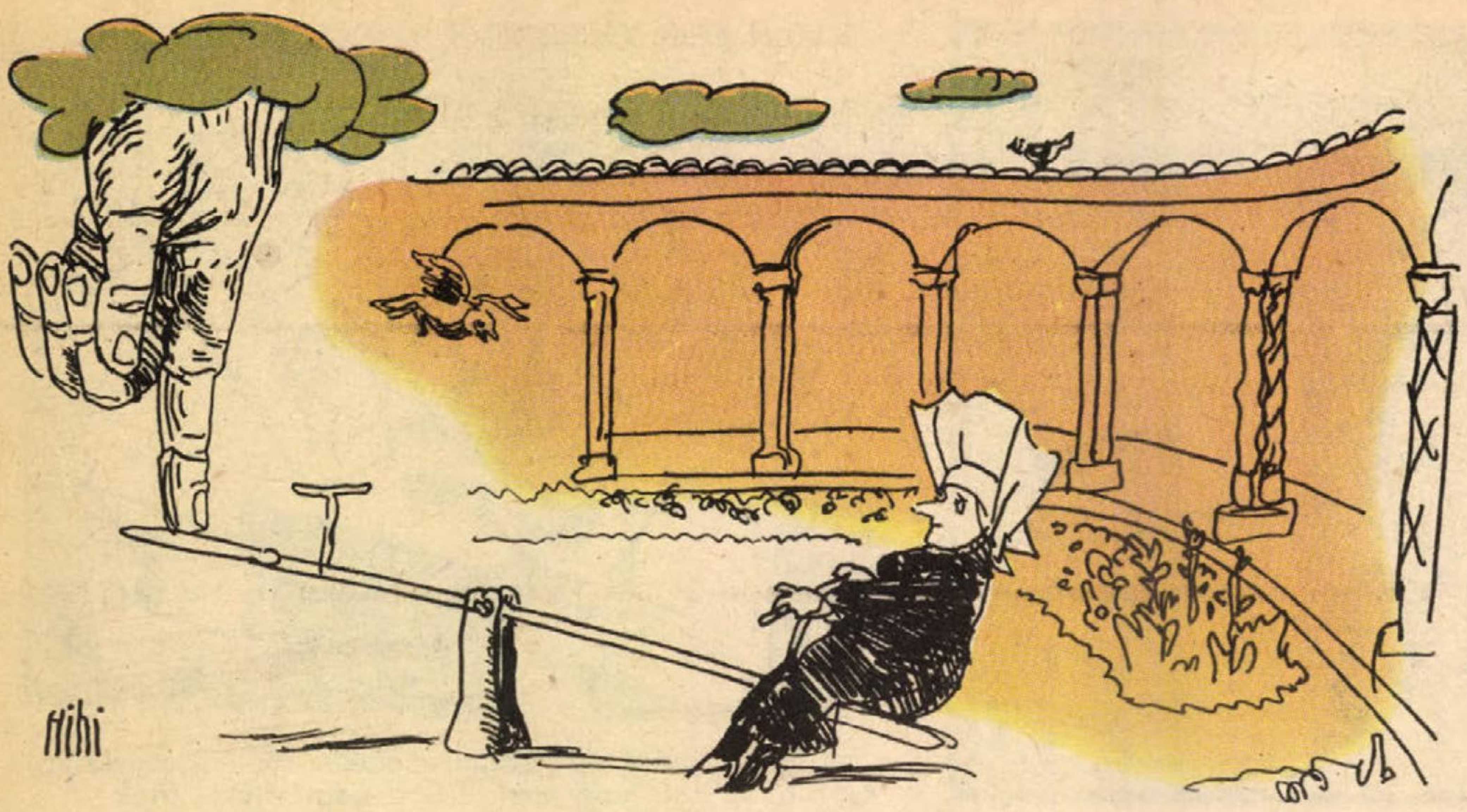
— Ugyan már! Miért kell neked olyan sürgősen elmenni?!

Rátonyi Róbert

JÓ AZ ÖREG A HÁZNÁL

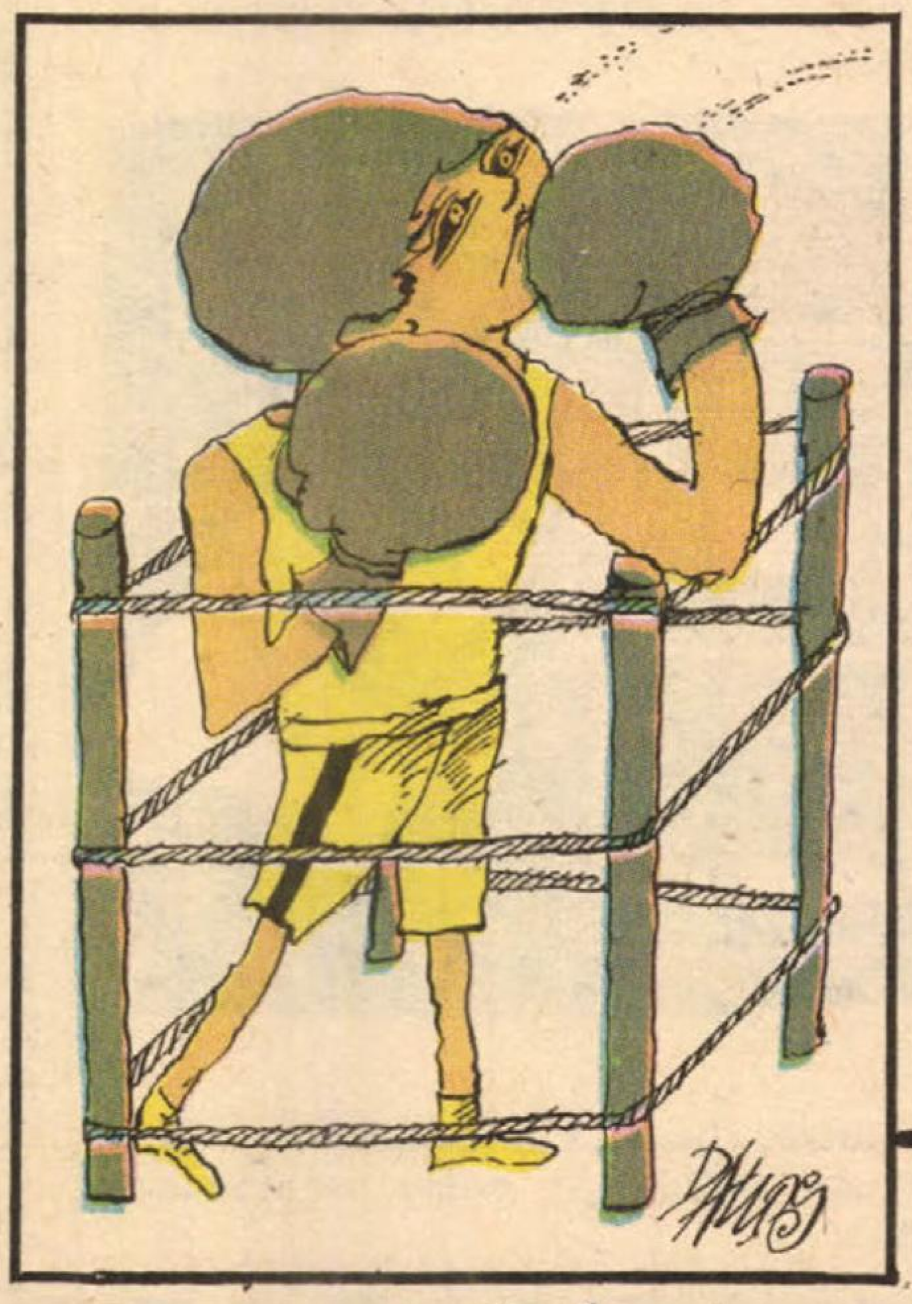
– Mi lesz velünk, ha Aranka néni nyugdíjba megy, ki cipeli majd a nehéz szöveteket?

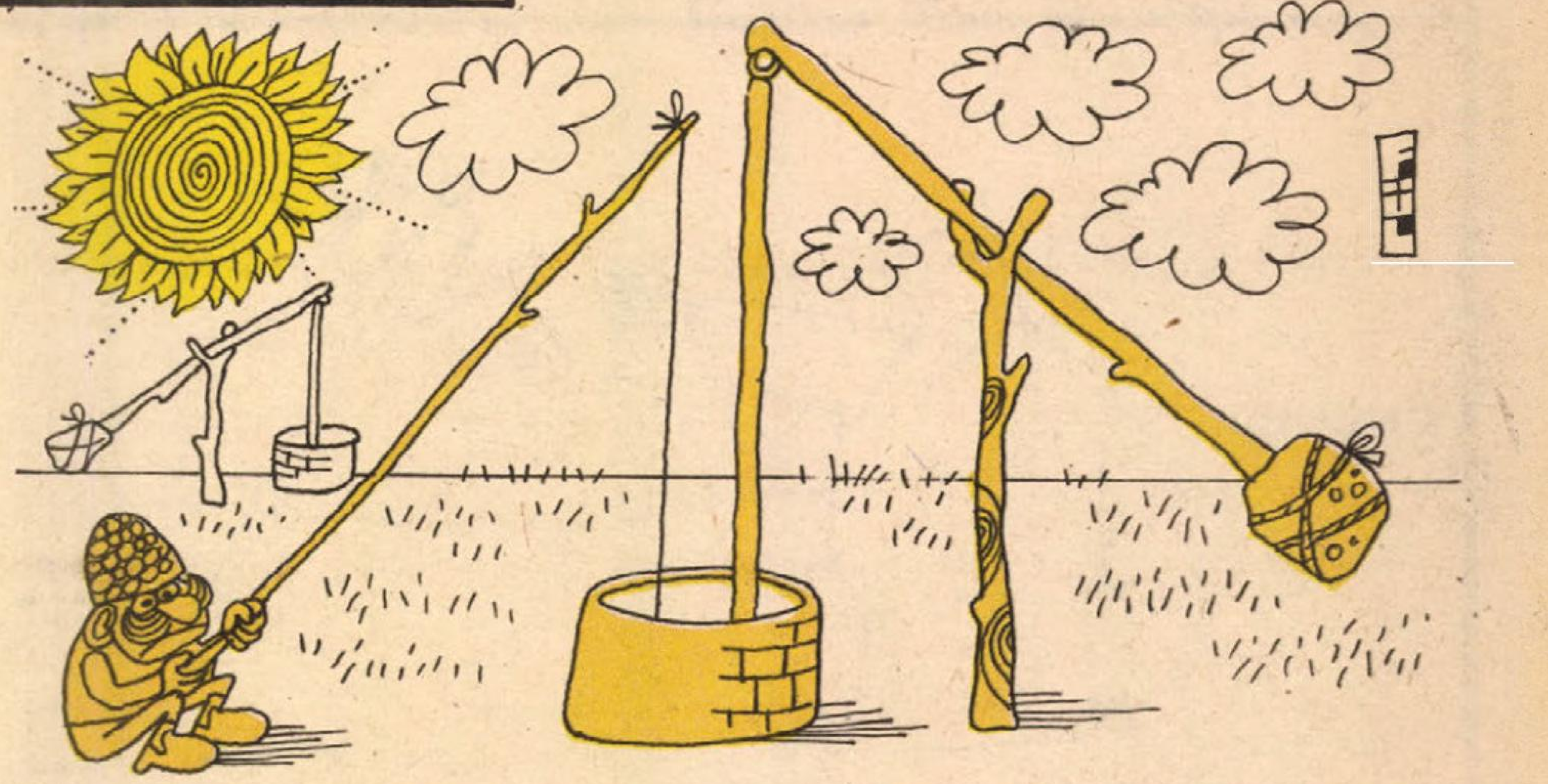

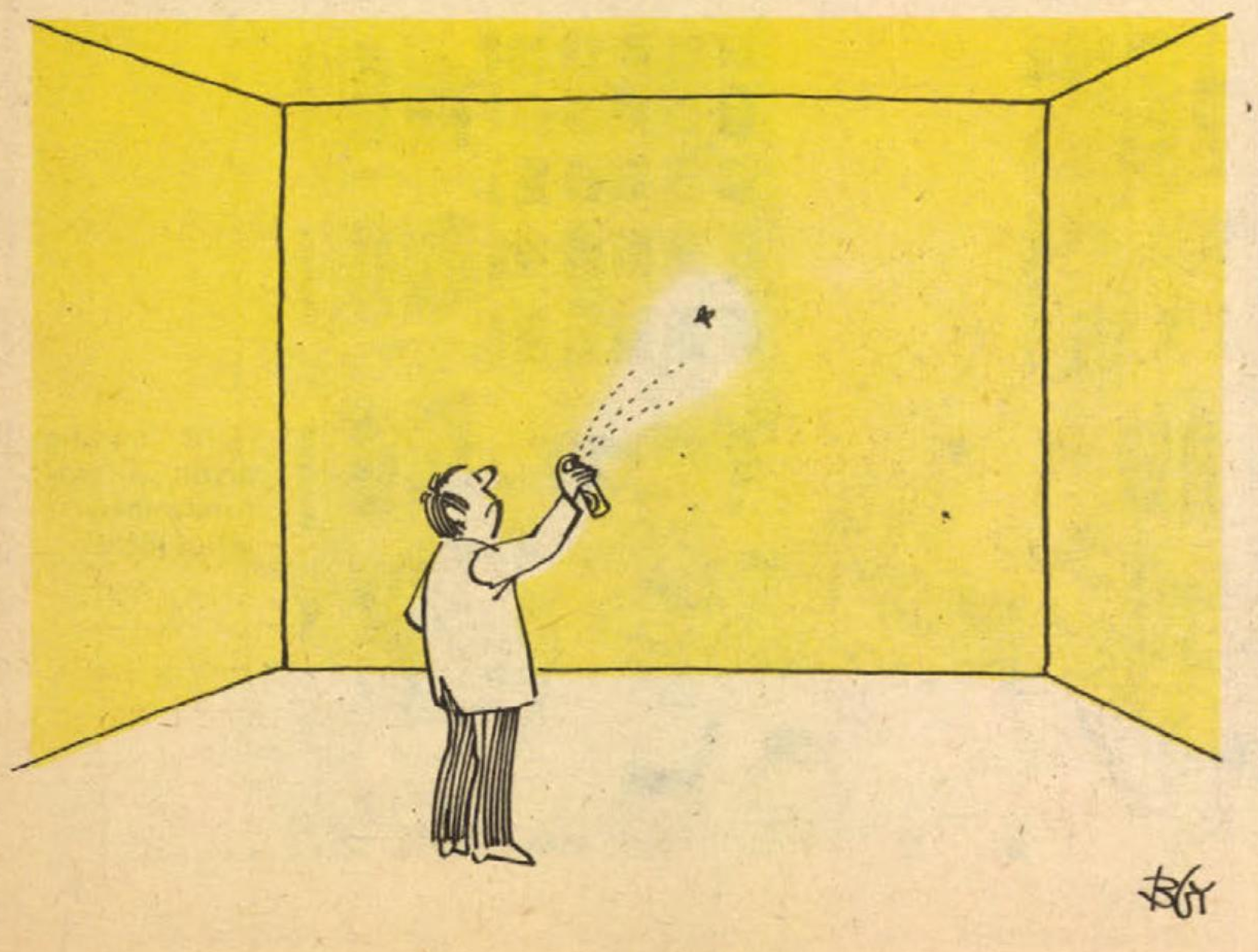
HEGEDŰS
DALLOS
BALÁZS-PIRI
VÁRNAI
FÜLÖP,
BRENNER
SAJDIK

EGYEDÜL

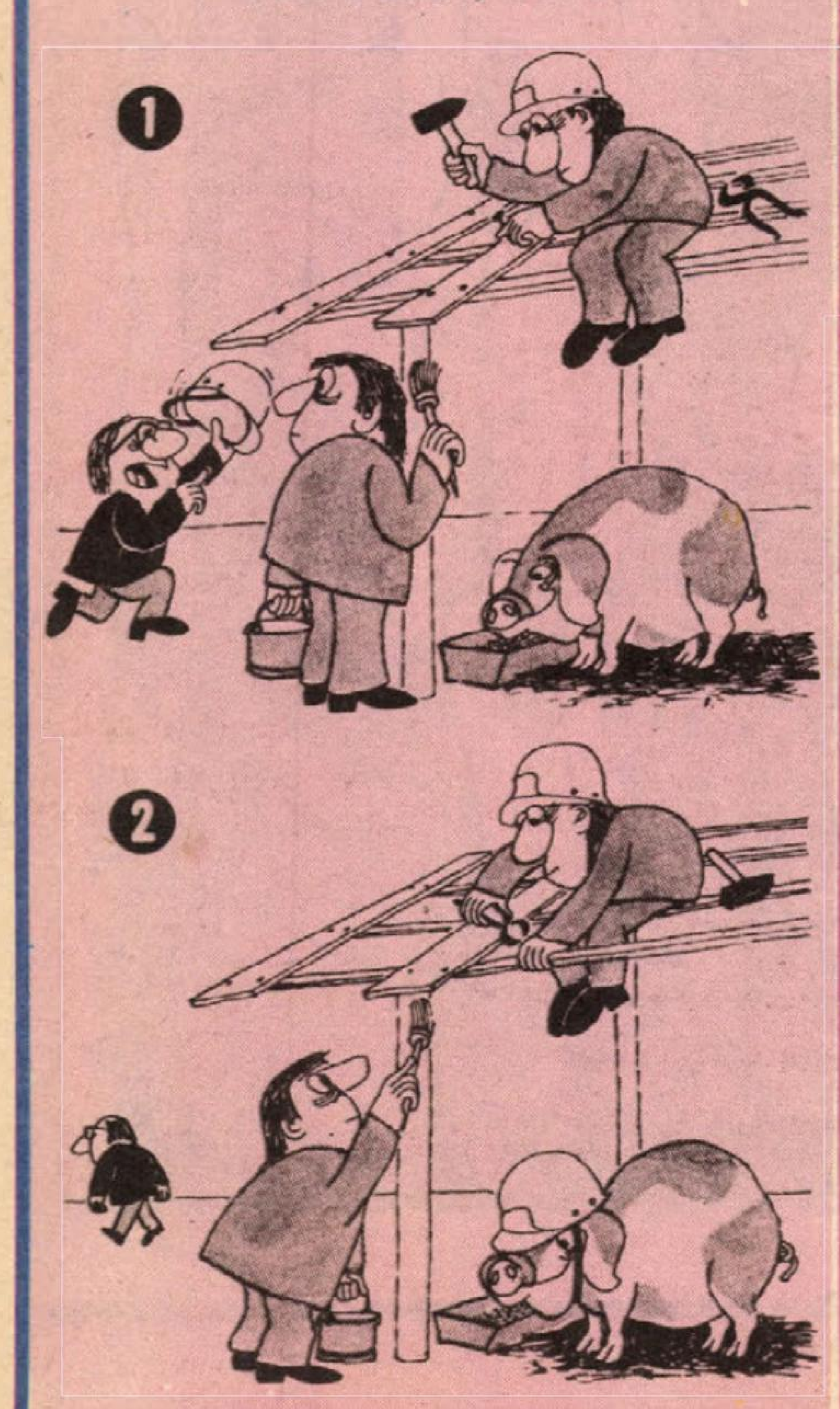

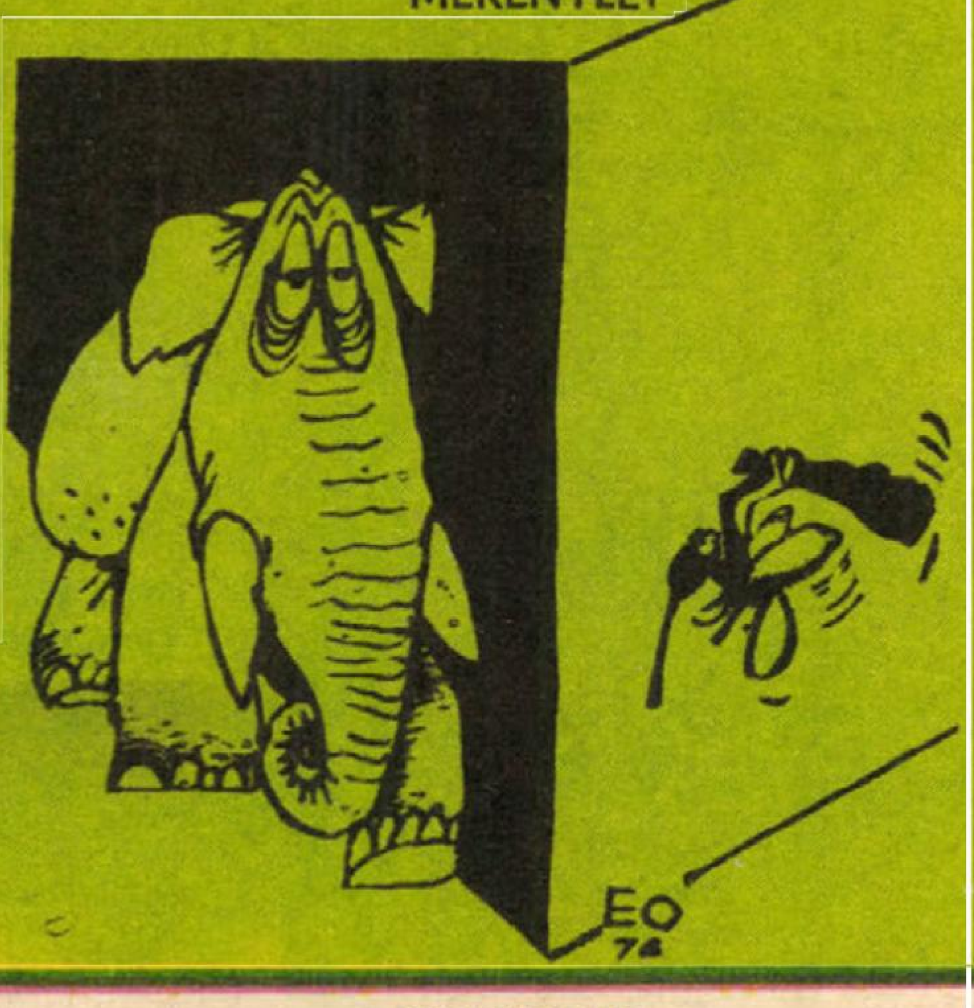

IMPORT HUMOR

AMI BIZTOS, BIZTOS

MERÉNYLET

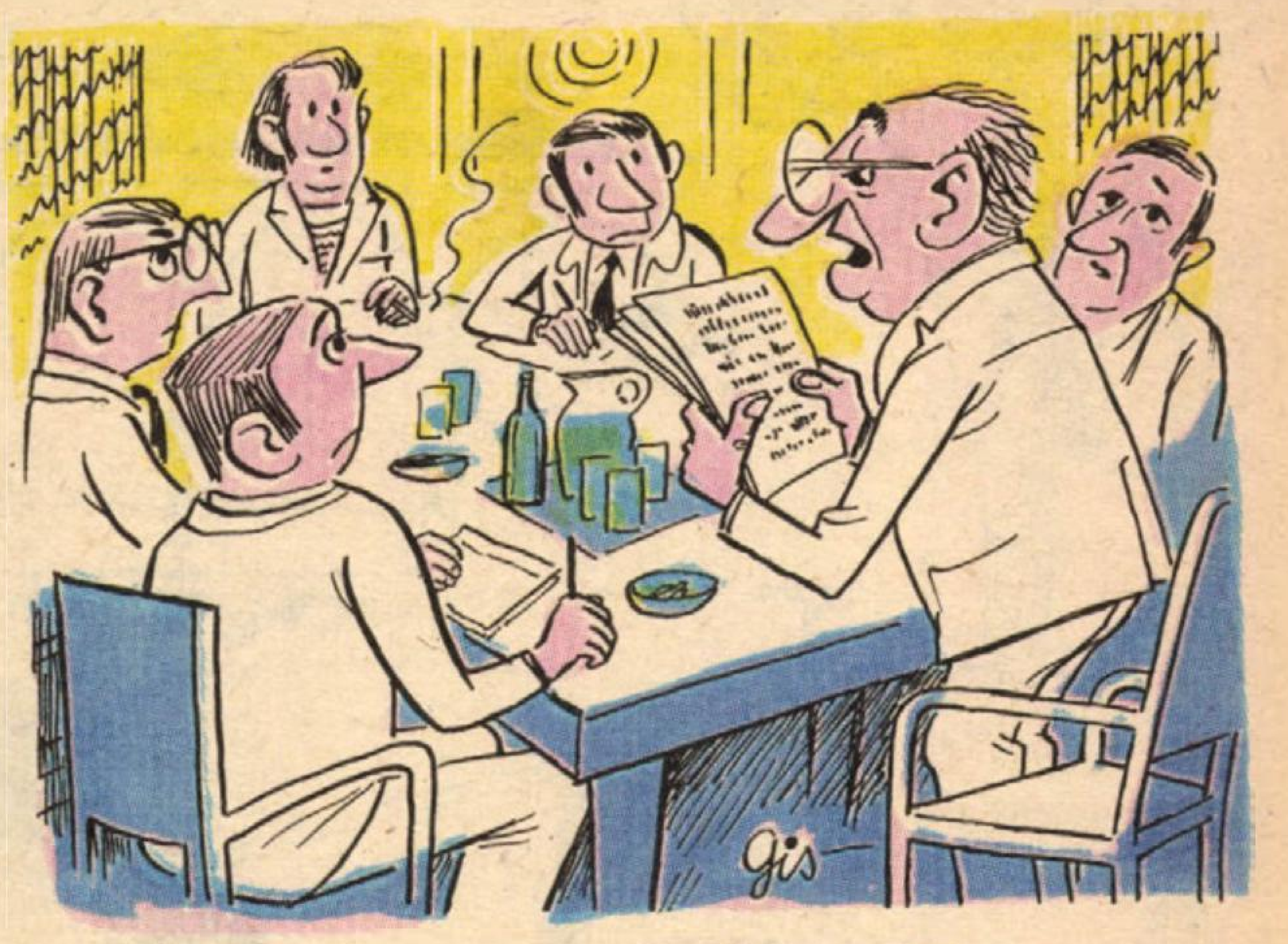

ORVOSNÁL

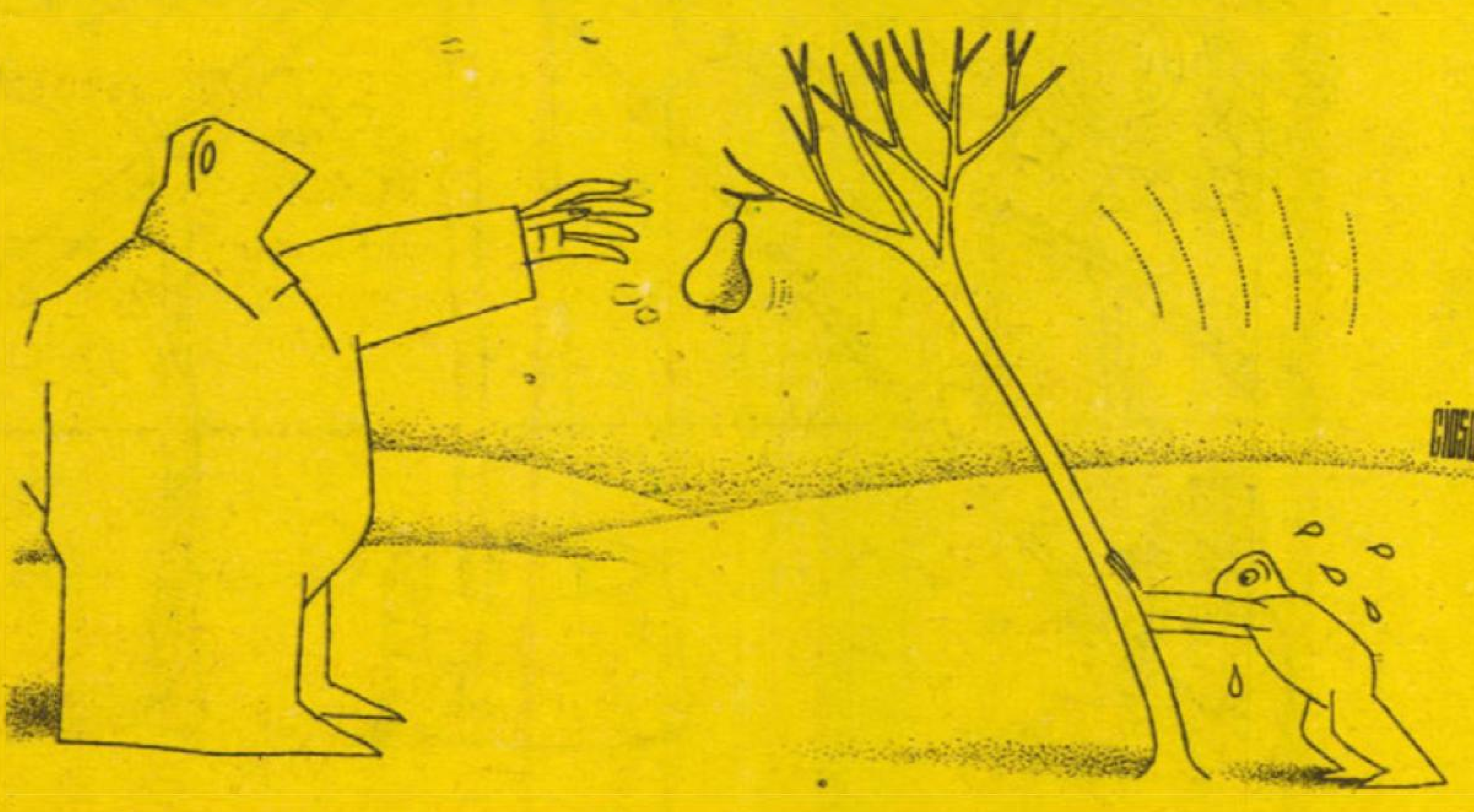
– Persze, hogy fáj a gyomra, ha a gyógyszer helyett az egész mentődobozt lenyelte.

SOKAN NEM VÉGZIK EL A NYOLC ÁLTALÁNOST

– Felolvasnám a közművelődési törvényjavaslatot, csak az a baj, hogy nem csupa nagybetűvel írták.

A BEOSZTOTT

TRIBÜN

Kornelia Ender, a vizek ifjú királynője visszavonult a versenyzéstől. Búcsúzóul elmond egy történetet a kezdet kezdetéről.

— Ötéves koromban kezdtem úszni — mesélte Kornelia Belgrádban, az első világbajnoksága után. — Az orvos azt mondta, hogy a vízben való könnyű mozgás talán helyrehozhatja a tartáshibámat. Ez az orvos értette a mesterségét. Korneliának már nincsenek tartáshibái.

Reggie Williamst, a Cincinnati Bengals profi rögbijátékosát megkérdezték: mi szükséges ahhoz, hogy valaki klasszis legyen ebben a betyárosan kemény sportágban?

— Három dolog. Erő, gyorsaság és az, hogy a döntő pillanatokban sose hallgasson az eszére az ember.

A dolog lényege — mondta Jackie Charlton, a Middlesborough menedzsere — nem az, hogy győz-e a csapat, vagy kikap-e a csapat. Hanem az, hogy ki a felelős.

Ott is?

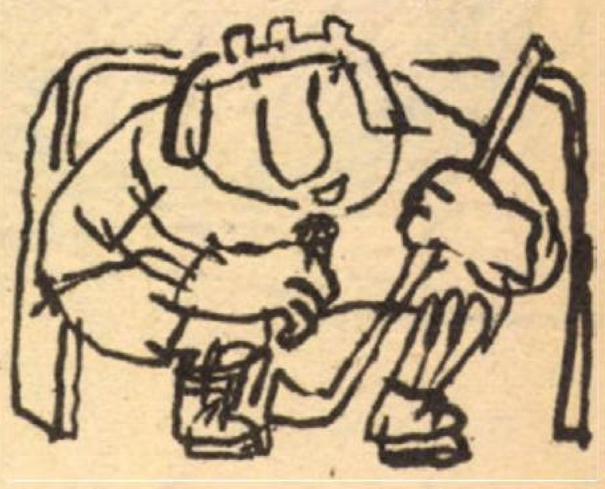
* * *

A korongkapusok furcsa emberek. Mike Palmateer, a Toronto Maple Leafs új szerzeménye például énekel a jégen. Mihelyt a saját csapatához kerül a korong, tehát Mike „ketrecét" nem fenyegeti közvetlen veszély, a kapus rázendít. Zsoltárokat énekel.

Bátran. Hangosan. És végtelenül hamisan.

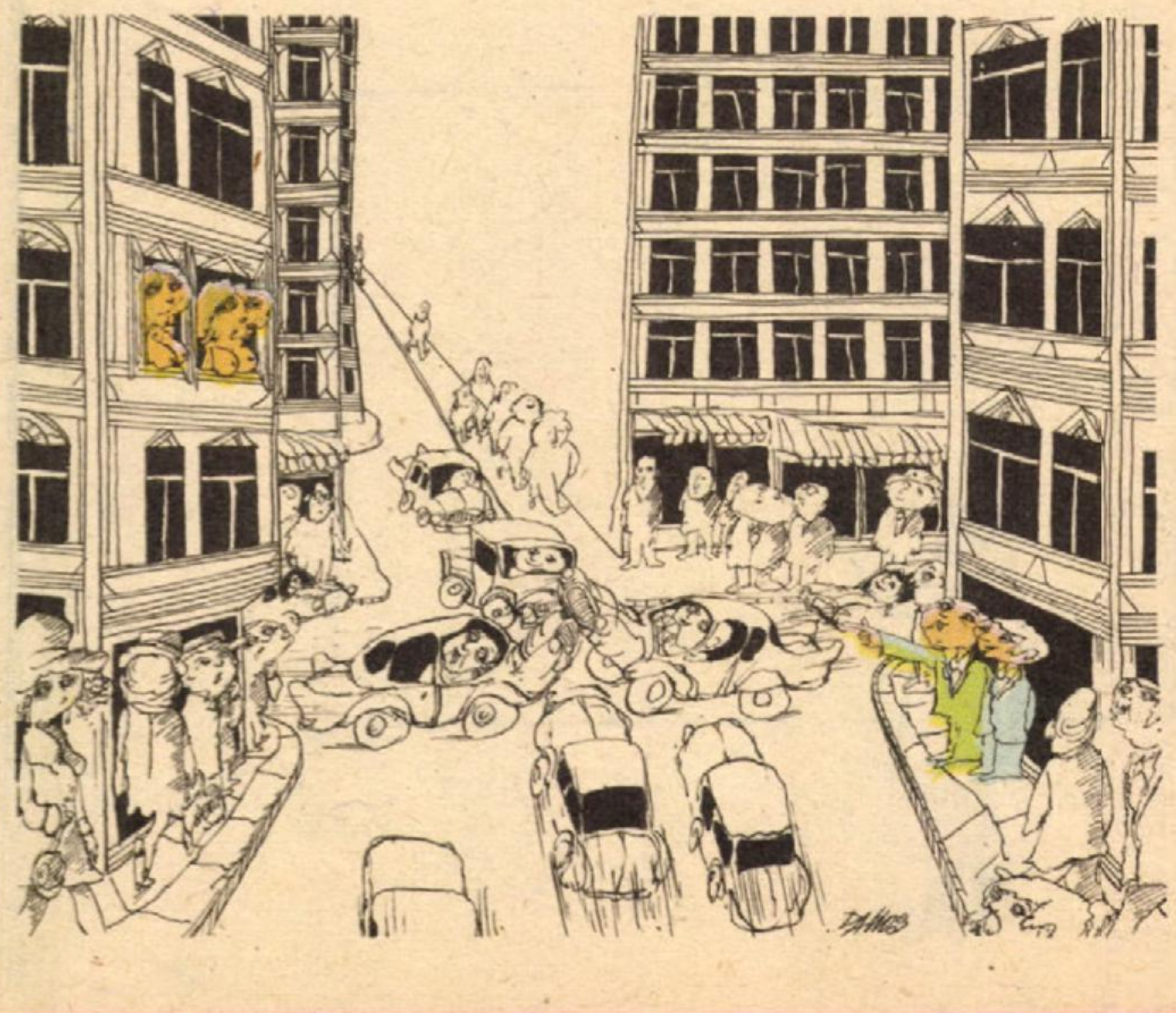
— Bocsánatot kérek — mondja —, engem nem az abszolút hallásomért fizetnek.

(p. p.)

– Úgy látszik, a néni nem bízik meg bennünk . . .

– Itt mindig olyan jó karambolokat lehet látni . . .

TÜCSÖK és BOGÁR

Mai tv-ajánlatunk

Kántor

A tv-filmsorozat hőse, Kántor — a híres-nevezetes rendőrkutya — »történelmi hős«. Kitömött példánya ma is látható a Bűnügyi Múzeumban, hiszen nagyon sok bűnözőt, határsértőt, diverzánst éppen az ő segítségével sikerült kézrekeríteni.

Furcsa . . .
(A Somogyi Néplapban fedezte fel Kalmár Piroska, kaposvári olvasónk)

HOLTVERSENYBEN AZ ÉLEN: PMSC, SZÉKESFEHÉRVÁRI MÁV ● A FORDULÓ SZENZÁCIÓJA: SZMTE–PÉCS 5–0! ● ÚJRA NYERT ÉS MÁR 3. A BUDAFOK ● ÚJONCOK EGYMÁS ELLEN: EGER–GANZ-MÁVAG 4–1, FŰZFŐ–SZOLNOKI MÁV 1–0! ● Az 1. ÉS A 2. HELYEZETT KÖZÖTT CSAK KÉT PONT A KÜLÖNBSÉG.

Hát, ha két pont a különbség, akkor ez holtversenynek nem túl szoros!
(A Népsportból ollózta Varga Károly, zirci olvasónk)

A kertvárosi óvodaépítkezésen megkezdték a belső elemek szerelését.

És két elem szerelése között lelket üdítő karénekben törtek ki.
(A Dunántúli Naplóban észlelte Váradi Károlyné, szigetvári olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

laboratóriummal rendelkező szakvállalat! A lakosság egyénileg végzett irtását a nem megfelelő irtószerválaszték akadályozza.

Még szerencse!
(A Természet Világa c. lapban fedezte fel Szentirmay Jánosné)

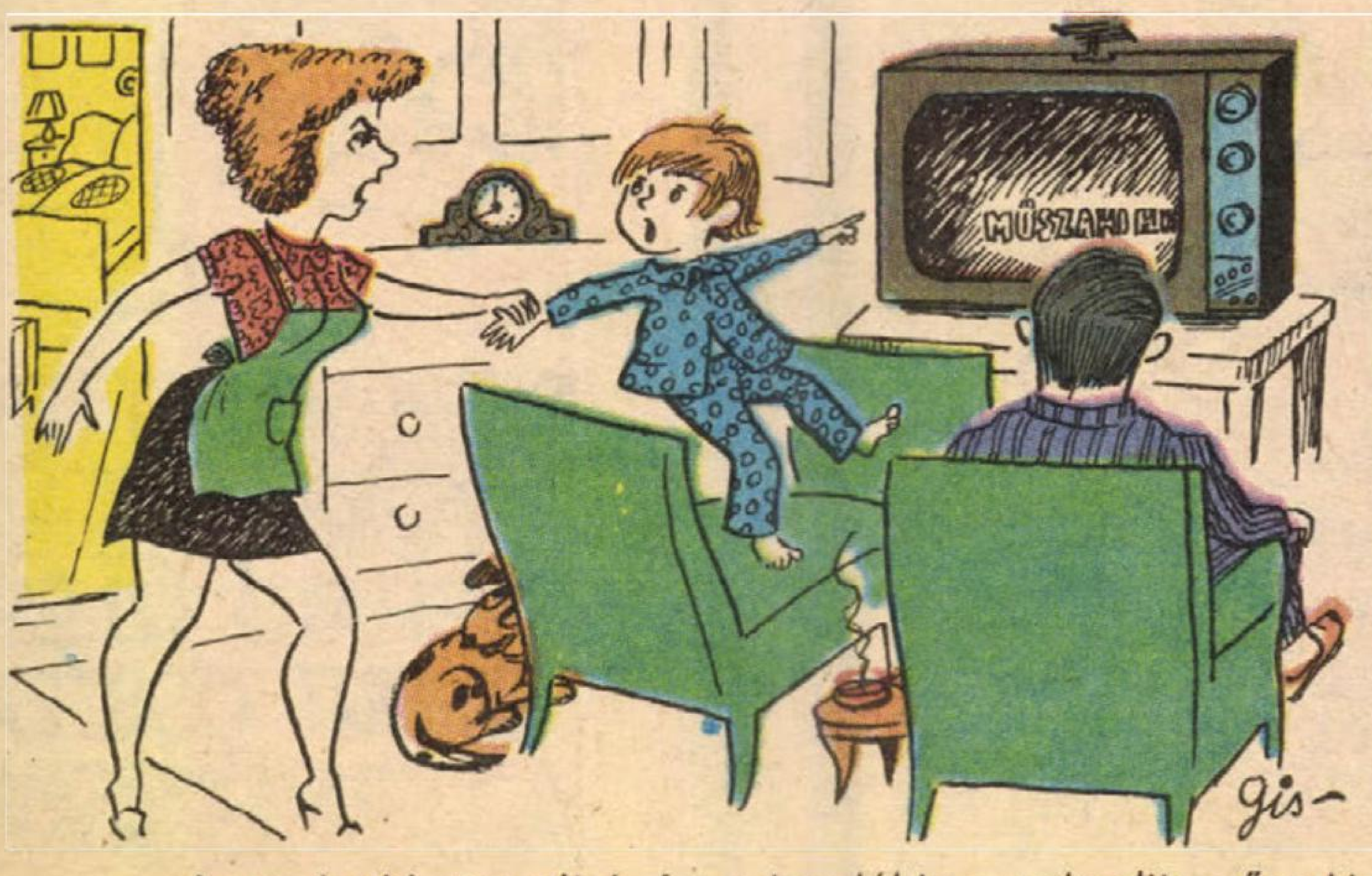
A "LADA" személygépkocsi ideális egy család számára hétköznapi használatra. Egyforma kényelmet biztosit mind hivatalos utak, mind autóturák során.

Kipróbáltuk: vasárnap sem kellemetlen!
(A „Lada" ismertetőjét beküldte Horváth János)

– Büszke lehetsz a fiacskádra, papa, most mondta, hogy van már önálló keresete.

ESTE NYOLCKOR

– Anyu, hadd maradjak fenn legalább a második műszaki hibáig . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Két barát beszélget:
— Mondd, mit találsz tulajdonképpen még izgatónak a feleségedben?
— Minden szavát — hangzik a válasz.

KARÁCSONYI TANÁCSADÓ SZOLGÁLATUNK

LUDAS MATYI azt üzeni...

Több kedves olvasónknak

Köszönjük észrevételeiket.

Köszönjük, hogy figyelmesen olvassák lapunkat.

Egy figyelmes és hűséges olvasónk például észrevette, hogy az egyik rajzon az orvos maszk nélkül dolgozik a műtőben. Idézet a leveléből: *„Tudomásom szerint, és ezt tapasztalatból is tudom, hogy az orvosnak addig nem szabad levenni a maszkot, amíg az operált beteg nincs szállítható állapotban. E képen az operáló orvos a cérnát készül elvágni, és az egyik társa már viccelődik — maszk nélkül.”*

Szóltunk ez ügyben a rajzolónak, aki azonnal szólt a karikatúrában szereplő orvosnak, hogy ne viccelődjön a műtőben, pláne maszk nélkül. Ha ez még egyszer előfordul, mondta a karikaturista a doktornak, mehet a megrajzolt munkakönyvéért. A megbírált orvos erre dühbe gurult és kijelentette: ilyen körülmények között képtelen dolgozni. A műtőasztal három centi hosszú, éppen ezért csak három centiméter hosszú betegeket tud operálni. Ezek a rövid betegek nagyon ritkák Magyarországon.

A karikaturista erre kijelentette: ez hálátlanság az illető orvostól, mert a kórházat, amelyben dolgozik, ő alapította — képzeletben — és az operációs termet is ő rendezte be — néhány vonallal.

Az Egészségügyi Minisztérium is állást foglalt a vitában: ha a beteg csak néhány vonalból áll, nyugodtan operálható maszk nélkül is. Csak a radír árt neki.

Ugyanez a kedves olvasónk felfigyelt arra is, hogy az egyik rajzunkon „a Fővárosi Bíróság” (Markó utca) helyett az állt: „Válóperes bíróság”. Észrevétele jogos. A válópereket valóban a Fővárosi Bíróságon bonyolítják le. Válóperes Bíróság nincs. Legalábbis nem ez áll a bejárat melletti táblán.

A szerkesztőség úgy döntött: ha a rajzon szereplő nő és a férje panasszal fordul hozzánk, hogy a mi hibánkból nem szabályos helyen váltak el — éppen ezért a válásuk semmisnek tekinthető —, fizetjük az új válóper költségeit. Illetve nem mi, hanem a rajzoló. A kifogásolt karikatúra alkotója viszont kijelentette: ha ez megtörténik, ő is perelni fog apatartásért, mert ő az apjuk a rajzon szereplő figuráknak. Komplikálja a helyzetet az is, hogy ő az anyjuk is. Tehát anyatartás is jár neki.

Olvasónk azt is észrevette, hogy egy anekdotánkban, népszerű színművészünk, bagolyra vadászik. Nem volt rest, felhívta a Magyar Vadászok Országos Szövetségét, ahol elmondták: szigorúan tilos bagolyra vadászni. Annak, aki megöl egy baglyot, háromezer forintot kell fizetnie.

Ez így igaz. De mi sem voltunk restek, és kinyomoztuk, hogy él Európában egy bagolyfajta, amely nem fákon, hanem anekdotákban él. És ez a bagoly tulajdonképpen nem is bagoly, hanem egy moszkitófajta, és egy délafgán tájszólásban nevezik a moszkitót bagolynak. (A nagyobbacskákat.) A Poénvadászok Nemzetközi Szövetsége (PNSz) engedélyezi ezek vadászatát. Kizárólag nagykorú színművészeknek, de meg kell szerezni hozzá a kerületi tanács beleegyezését is. A Szövetség pontos címe: Ló u. 114/b, földszint kettő. Tessék hangosan zörögni! Ha senki sem nyit ajtót, legyünk türelemmel. Lehet, hogy a főtitkár leugrott valami ennivalóért a sarki közértbe.

Ha tévedtünk — és tévedni emberi dolog — az olvasók úgyis megírják nekünk.

Előre is köszönjük.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-49 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A fogorvos teljes erővel fúrja a reszkető páciens fogát.

— Hát ez nagyon furcsa, kérem — jegyzi meg a fúrás egyik szünetében. — Ön azt állítja, hogy még soha életében nem volt fogorvosnál, a fúróm hegyén viszont egy darabka aranyat látok.

— Ez bizonyára annak a jele, doktor úr — jegyezte meg epésen a páciens —, hogy átfúrta az inggallérom gombját is!

UTCAI KALAND

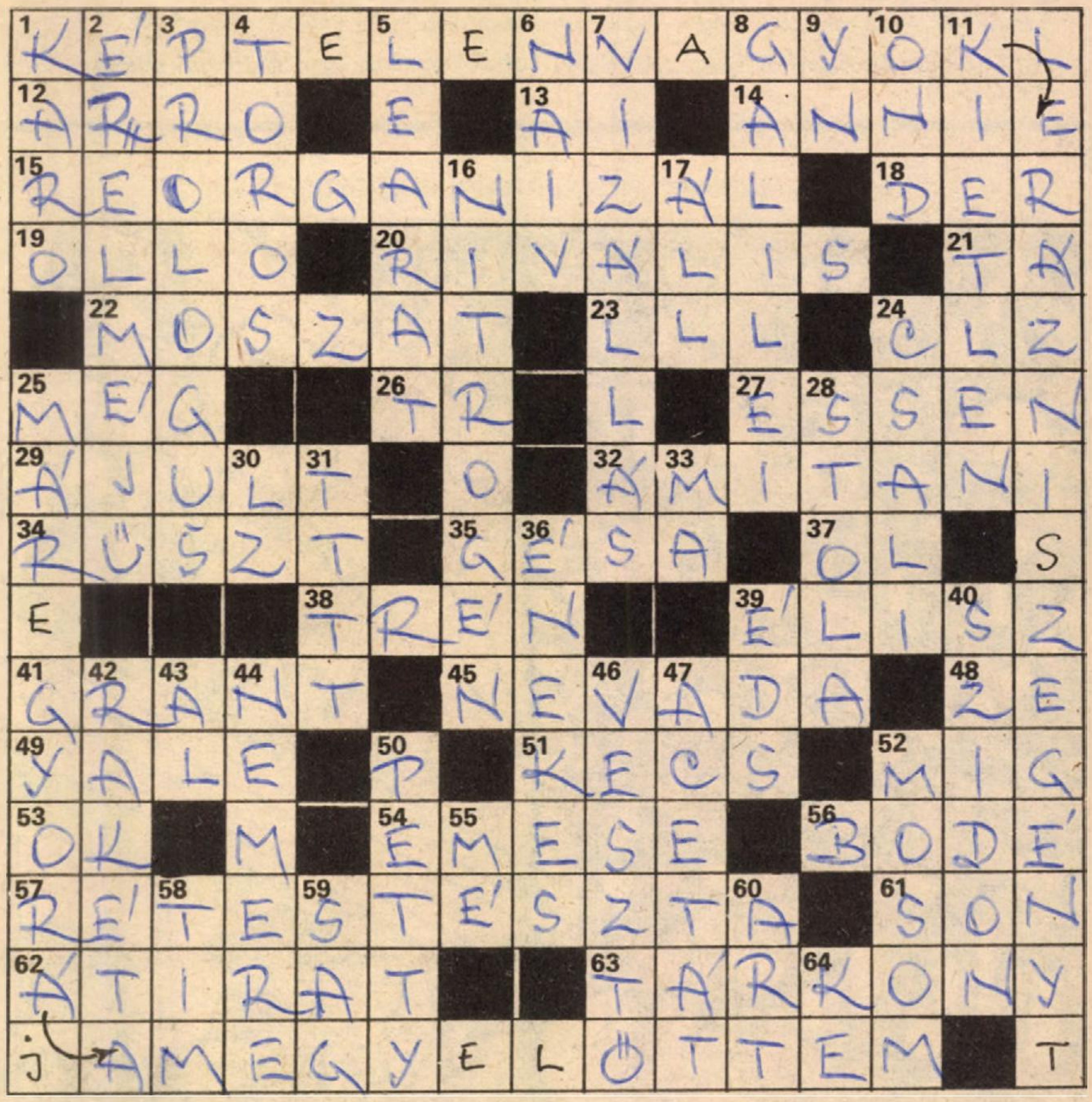
Klováccsal egy külvárosi utcában találkozik a barátja. — Hát te mit keresel erre felé? — kérdi Klovácsot. — Látod ott azt a csinos szőke nőt? — kezdi a feleletét amaz, majd így folytatja: — vízszintes 1 — függőleges 25. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 6-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Nagyon kicsi
13. A. I.
14. Az Anna név egyik külföldi változata
15. Újjászervez — ismert idegen szóval
18. Német névelő
19. Vágószerszám
20. Vetélytárs
21. Morze-szótag
22. Alacsonyrendű vízinövény
23. Azonos betűk
24. C. L. Z.
25. Nem elég!
26. T. R.
27. Nyugatnémet iparváros
29. Elvesztette az eszméletét
32. Hamis ígérettel megtéveszteni
34. A lábfej felső része
35. Japán teaházi nődolgozó
37. O. L.
38. Katonai szállítóoszlop
39. Ókori görög tartomány
41. Egy Verne-regényben szereplő kapitány neve
45. Az USA egyik állama
48. Z. E.
49. Híres amerikai egyetem
51. Könnyed, harmonikus báj
52. Időhatározószó
53. Valaminek a magyarázata
54. Mondáink szerint az Árpádház ősanyja
56. Fából épült, ideiglenes házikó
57. Nyúlékonysága közmondásos
61. S. O. N.
62. Zeneműnek az eredeti letéttől eltérő hangszerre alkalmazott változata
63. Növényi származású ételízesítő

FÜGGŐLEGES

1. Középkori kivégzőeszköz
2. Szellemileg egészséges
3. Verses bevezetés
4. Hegység Törökországban (másik nevén: Taurusz)
5. Gabonát takarít be
6. Jóhiszemű, tapasztalatlan
7. Valamely folyó felszínének magassága
8. Olasz csillagász, a materialista világnézet egyik előfutára
9. Y. N.
10. A hét ősmagyar vezér egyike volt
11. Barátságtalan, rideg táj jelzője
16. Kémiai elem, a földi élet egyik feltétele
17. Nem mozdul
24. Miatta kapja be a horgot a hal
28. Hosszú, széles női sál
30. L. Z.
31. Egyforma betűk
33. A milliamper rövidítése
36. Előadóművész
39. É. D. S.
40. Ősi föniciai város a mai Libanon területén
42. Tűzijáték kelléke
43. A. L.
44. Hideg keleti szél
46. A kártyázók közül a kevésbé szerencsés
47. Az ecetsav sója
50. Picike folt
52. .... kezeimet
55. M. É.
58. ... föld
59. A kócsag egyik fele (?)
60. Pop ....
64. Kicsinyítőképző

SZERELMESEK FIGYELMÉBE

című keresztrejtvényünk megfejtése:

A szerelemben nincs bűn se vétség, csak ízlésbeli hibák vannak.

100—100 forintot nyert:

Buk Lászlóné, 1118 Bp., Kelenhegyi út 36/A.
Ballun Tibor, 6076 Ágasegyháza, Pf. 4.
Mészáros Anna, 9222 Hegyeshalom, Vasútállomás

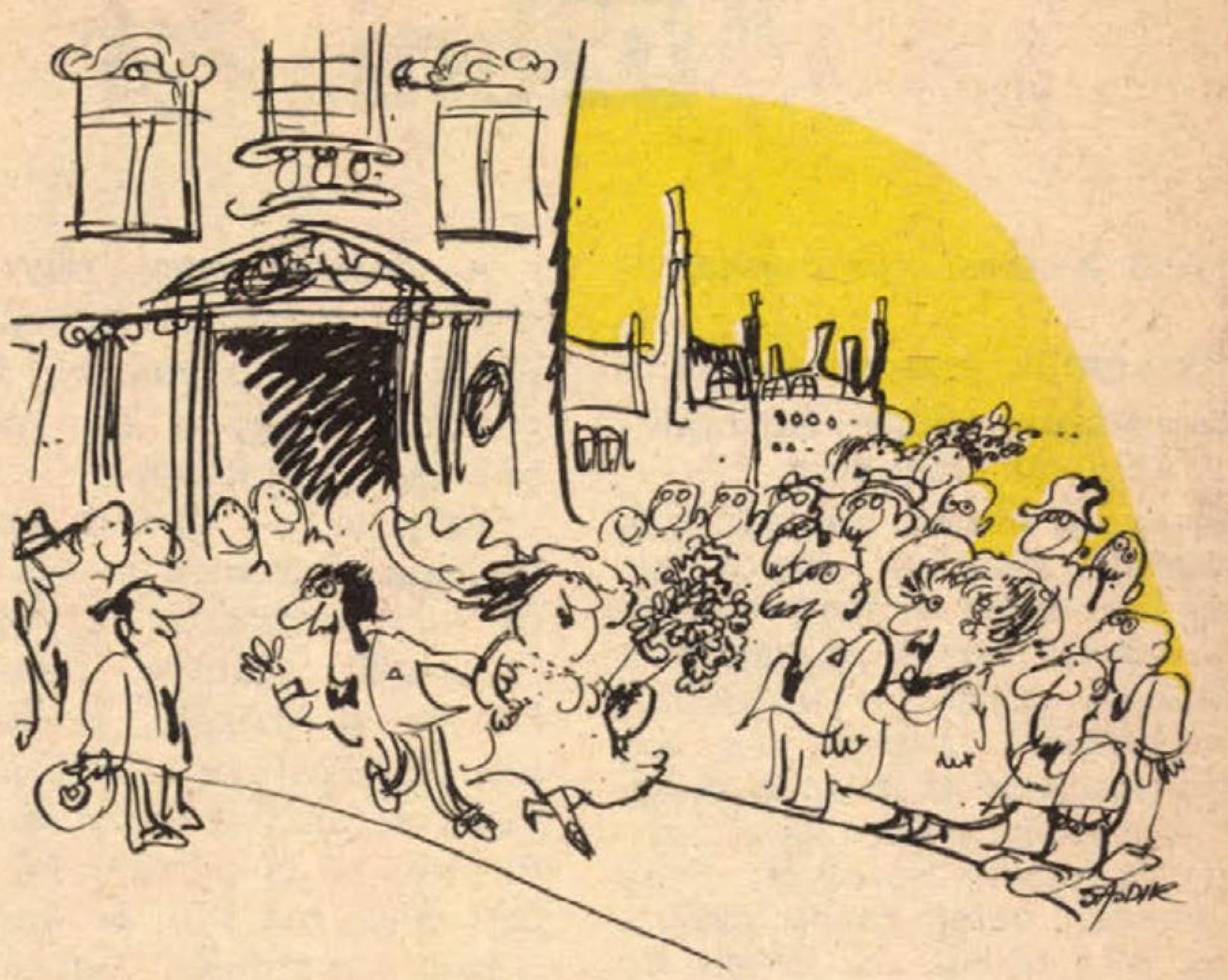
A nyereményeket postán küldjük el.

ÓBUDÁN

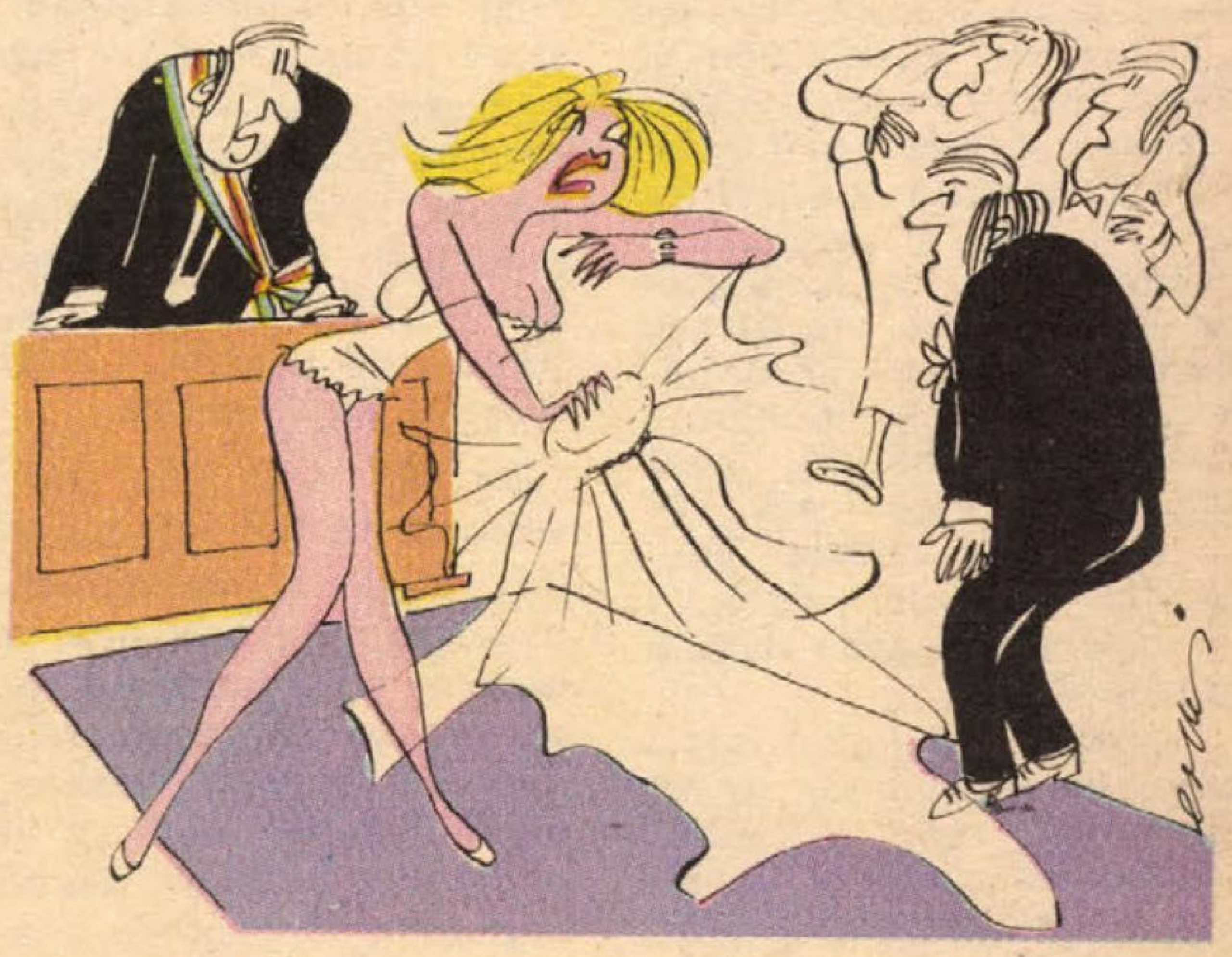
– Ha megígéred, hogy jó leszel, abbahagyhatod a bámészkodást...

ÉRDEKHÁZASSÁG

– Kicsit csúnyácska, de tele van a rokonság kőművesekkel, akik majd besegítenek a házépítésnél.

MAGAS A KÖLCSÖNZÉSI DÍJ

– Rohanj, még zárás előtt visszaviheted a menyasszonyi ruhát!

MAGYAR FILMKRITIKUS KÜLFÖLDÖN

– Micsoda ledorongoló kritkát fogok én írni erről a filmről odahaza!...

POÉTIKUS ALBÉRLET

– Tudja ön, hogy ez a nagy költő szülőházának a tűzfala?